

Utgifvare:
Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK FOLKE och
EMMA BESKÖV.

Expedition:
Malmtorgsgatan 8.

Telegramadress:
„Sims“, Stockholm.

Telefon
Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: En missionsarbetares största behof. — Några minnen och intryck från vår Norrlandsresa. — Hur vi firade 25-årsjubileet i Chefoo. — Brefafdelningen. — Dagboksanteckningar. — Himmelsk musik. — Guds bevarande nåd. — I hungersnödsdistriktet. — Redovisning. — S. M. K:s 25-årsmöte. — Jullådorna.

En missionsarbetares största behof.*

Säkert var mer än en af eder närvarande vid det missionsmöte, som hölls på K. F. U. M. i söndags. Där talade representanter för olika missions-sällskap, och de framlade olika behof för de olika fälten. Där talades både väckande och uppmunrande, och våra hjärtan blefvo värmda. Mot slutet var det ett behof, som Gud lade på mitt hjärta, och jag känner, att jag i dag vill lägga det på edra hjärtan.

Det ord, jag af Herren fått att särskildt gifva eder, står att läsa i Joh. 7: 38 och lyder: *„Den som tror på mig, af hans lif skola, såsom Skriften har sagt, flyta strömmar af lefvande vatten.“* Här talas om just det behof, jag ville framhålla.

De flesta ibland oss känna nog till den bekanta resenären Isabella Bishop. Hon har rest i Asien många år och är kanske den, som har träffat de flesta missionärerna i deras arbete. En gång blef hon i England tillfrågad, hvad hon ansåg vara missionärernas största fara, och hon svarade: *„Att förlora sin andlighet.“* Man ryggar nästan tillbaka inför ett sådant svar. Men förvisso bör det komma oss, missionärer, att rannsaka oss själva. Och vi måste erkänna, att hon svarat rätt.

Den största fara, vi hafva, större än alla andra faror, är verkligen den att förlora vår andlighet, och det är en fara, för hvilken vi särskildt blifva utsatta

i ett land, där onskans makter regera. Vi få känna frestelser och anfall inifrån, som vi aldrig förut erfarit. Vi stå, de flesta af oss, mycket ensamma och isolerade, hafva icke tillfälle att träffa andra troende, att med dem utbyta tankar och blifva uppmuntrade, såsom vi kunna bli här hemma. Vi bo bland ett mycket materiellt folk. Vi höra ständigt, hur de se och tala om saker omkring sig, och vi måste sysselsätta oss med mycket, som icke är direkt missionsarbete. Då händer det så lätt, att man blir trött, missmodig, trög, torr och eländig. Och jag tänker själafienden vill intet hellre än beröfva alla missionärer deras andlighet. Sedan få de gärna vara friska och starka och hafva en viss framgång i sitt arbete, ty blifva de beröfvade sin andlighet, fruktar han dem icke längre.

Denna fara dela vi för öfrigt med alla missionsarbetare. Eller är det icke allas vår största fara att förlora vår andlighet? Och är det icke allas vårt största behof att taga emot Guds Ande i så rikt mått, att från vårt lif flyta strömmar af lefvande vatten?

Gud vare tack, vi behöfva icke förlora vår andlighet! Och om vi förlora den, kunna vi återfinna och återvinna den.

Hvad är det världen behöfver? Hvad är det Kina behöfver? Det är *lif*. Det är dödt, torrt och kallt i Kina alldeles som här hemma. Hvad Kina behöfver, är *lif från Gud*. Och Herren Jesus kom för att gifva lif, för att gifva lif åt Kina liksom åt oss här hemma. Jag har kommit, säger han, att de må hafva lif och öfver nog.

* Föredrag af doktorinnan Jane Guinness i Stockholm, vid S. M. K:s tacksägelse- och bönedag den 14 mars.

Nu stå vi, Guds folk, mellan vår Herre Jesus Kristus, honom, som är lifskällan, och denna värld, som ligger försänkt i död och mörker, synd och okunnighet. Det är genom oss, som han vill låta de lefvande strömmarna flöda, och det är ett fruktansvärdt ansvar, om icke de strömmarna flöda genom oss.

Har du någonsin ställt dig inför Jesu ord i Joh. 7: 38? Har du någonsin legat på knä inför det samma och pröfvat ditt eget lif? Har du frågat dig själf: "Har jag dessa lefvande vattuströmmar? Flyta de genom *mitt* lif? Har jag ett lif, som flödar ut, ett lefvande, verkligt lif?"

Jag vill nu påpeka något om det lifvet. Det är *beständigt*, och det är *ett lif utan ansträngning*. Det är ingen ansträngning för strömmarna att flyta utan för dem helt naturligt. Så blir det icke heller för oss, om vi äro fyllda af Guds Ande, så mycken ansträngning, oro, ängslan. O, att Guds Ande finge uppfylla oss, o, att Gud finge tala genom oss och begagna oss så, som han ville!

Lifvet är också *lifgifvande*. Se på de trakter, som genomflytas af någon stor flod, hur denna sprider välsignelse omkring sig, hur fruktbarande den gör allt omkring sig! Och om vårt lif blefve fyllt af Guds Helige Ande, skulle det också blifva lifgifvande, fruktbarande. "Allt blir vid lif", säger Hesekiel, "dit bäcken kommer". Är det så, min broder och syster, med ditt lif, att där du går fram, där blir det lif? Blir det lif i din hemkrets, där du vandrar, och blir det icke endast lif utan ett *andefyllt* lif? Se, ett sådant lif kan sträcka sina verkningar långt, äfven till platser, dit du aldrig personligen kommer. Är det lif i Kina, därför att du lever i Guds Andes fullhet? Gud säger: "Mitt förbund med honom skall vara lif och frid." "Andens sinne är lif och frid." Det förbundet vill han ingå med dig, och du har blott att räcka ut handen och taga emot. Och får du det lifvet från Gud in i ditt lif, blir det lätt att tro, att lyda, till och med lätt att offra. Livingstone, denne man, som offrade mer än de flesta, sade en gång, när någon talade om de offer, han gjorde: "Det är i sanning icke något offer!" Och så blir det för den, som är fyllt med Guds Ande. Offret blir en glädje.

En af de sista dagarna, vi tillbragte i Kina, frågade min man vid aftonbönen, om de troende kineserna hade någon hälsning att sända med oss hem. De bådo att få betänka sig. Nästa morgon kom en ung man med ett päpper, på hvilket han hade skrivit några kinesiska skriftecken. "Det är", sade han, "min hälsning". De ord, han skrivit,

betydde: "Förneka dig själf för att frälsa andra!" "Säg till vännerna där hemma", bad han, "att vi veta, att de förneka sig själfva, att vi veta, hur mycket det kostar dem att låta sina unga män och kvinnor gå. Säg dem, att vi veta, hvad det kostar för de unga att lämna fosterland och hem, och huru svårt det är för dem att lära vårt språk och lefva vårt lif! Vi veta det. Men säg dem, att det gäller *själar!* Säg dem, att det gäller att *frälsa!*" Och jag ville framföra hans hälsning särskildt till de unga. Det är ett rop från det unga, kristna Kina. De ropa till eder: "Förneka dig själf för att frälsa andra!" O, att Gud finge ropa in detta också i våra hjärtan!

Vill du sedan taga det ordet med dig: "Den som tror på mig" — tron är bryggan mellan Herren och oss. Det är genom tron, vi skola taga emot allt, hvad han vill gifva — "den som tror på mig, från hans lif *skola* — ingen ovisshet — flyta strömmar af lefvande vatten". Strömmar beständigt, utan någon ansträngning, lefvande strömmar! Amen.

Några minnen och intryck från vår Norrlandsresa.

Nu, då solen smälter drifvorna och sipporna skjuta upp ur jorden och björkarne få den där underligt bruna skiftningen och då sångfåglarna börja låta höra sig i den tidiga morgonstunden, nu gå tankarna tillbaka till tiden mellan den 1 februari och den 12 mars. Vi voro då uppe i Norrbotten och Västerbotten, Ångermanland och Jämtland för att peka på "stjärnan i Östern", som vi sett, och fördjupa det intresse för Kinamissionen, som på flera platser därstädes förefinnes.

Luleå var utgångspunkten, sedan vi dock aflagt besök i Råneå, där vi fingo tala för eleverna i lärarinneseminariet. I Luleå höllos möten i domkyrkan och i bönehuset. Vid båda tillfällena medverkade stadens båda unga, troende präster. Härifrån foro min hustru och jag till Malmberget och broder Gust. Adolf Stålhammar till Murjek. Det var duktigt kallt, t. o. m. — 39°, men som fullkomlig vindstilla rädde, kändes kölden ej svår. Boden, Bastuträsk och Skellefteå fingo sedermera besök af oss.

På den sistnämnda platsen gjorde vi ett längre uppehåll, hvarunder vi besökte Ursviken, Bureå, Hjöggböle, Ersmark, Skråmträsk och Medle byar.

Prosten Åberg, som sedan flere år tillbaka med mycken välvilja omfattat vår mission, upplät äfven denna gång beredvilligt såväl kyrkan som skolhusen för våra möten. I Skellefteå hafva vi ock under flera år haft förmånen att hafva nitiska, varma ombud. Deras nitälskan har eggat många, och vi kände, hvarthelst vi kommo, att hjärtana voro förberedda för vårt budskap. I en by ökades prenumerant-

antalet på Kina-Missionstidningen med 40 prenumeranter! Vårt besök i Skellefteå skola vi sent glömmal

Den käre doktor Öberg i Vännäs hade ock gjort sitt bästa, för att våra möten där skulle blifva till den största välsignelse. De voro talrikt besökta, och en bönekrets för Kina kom till stånd.

Umeå stad och landsförsamling, Stocksjö, Brännland m. fl. ställen besökte vi efter vår vistelse i Vännäs. I kyrkor, bönehus, skolhus och seminarier samt i enskilda familjer fingo vi tala till talrikt församlade, uppmärksamma skaror. Våra kära ombud i Umeå voro så ett med oss i arbetet och intresset. Likt öfriga vänner häruppe visade de sig "förstå tidens tecken", 1 Krön. 12: 32. Må Gud löna dem enligt sina löften! Matt. 10: 42; Ebr. 6: 10.

I den vackra ådalen, där Ångermanälven flyter fram, ligger municipalsamhället Sollefteå. Mycken kärlek och mycken uppmuntran fönte vi äfven här. Den välsignelse, som från kinavänner i dessa trakter kommer Kina till del, är helt visst icke ringa. Stilla och obemärkt går den fram. Tron är verksam genom kärleken, och förbönen befruktar de i Jesu namn gjorda gärningarna.

Vid Kramfors stora sågverk och i trakterna däromkring befinna vi oss, sedan vi lämnat Sollefteå. Vår vän, revisor Nordling, har i flera år stått oss bi, så ock nu. Flera möten voro anordnade, och voro de ganska talrikt besökta. Den fluktuerande arbetarebefolkningen, som aldrig får vara i fred för socialistiska agitatorer och andra s. k. samhällsförbättrare, behöfver, äfven den, få något bättre till lifs än hvad dessa hafva att gifva. Dödens majestät gjorde samtidigt med oss ett besök hos vår vän och tog bort hans ögons tröst. Våra hjärtan blödde för den efterlämnade maken och de sex sörjande barnen.

Med ett besök i Östersund och Sunne avslutades så vår Norrlandsresa. Nej, Hålland, Undersåker och Ocke fingo vi ju ock besöka. Ljusa och varma stå för vårt minne dessa platser och de kära vänner, vi fingo förmånen göra bekantskap med. Mötena på K. F. U. M. i Östersund och umgänget med de varma vännerna där och på Frösön; besöken i Sunne och på Norderön med deras genialiske kyrkoherde, omgifven af sina varmhjärtade sockenbor, mötena i Haraby och i Böle, vår "ingång och utgång" bland flera af de kära jämtarnas hem, allt detta gör vårt kommande lif så mycket rikare.

Från Hålland och Undersåker minnas vi den utsökta gästfriheten på "Anderssons" och "Hedmans pensionat", de talrikt besökta mötena, däraf det ena i Stånggårde, besöken på lappbarnhemmet och på Fjällgård, samt hurusom äfven här budskapet från Kina mottogs med glädje och förståelse.

Ocke var slutligen den sista nya plats, vi besökte. Och så var vår Norrlandsvistelse all.

Kort och ofullständig är denna skildring, men den glädje, vi kände öfver att en längre tid få komma i beröring med så många för missionens stora verk intresserade människor och öfverallt få stifta närmare bekantskap med flera af Herrens tjänare och tjänarinnor, kunna vi ej uttala. Vi våga tro, att något vanns för Guds rike genom denna resa. Den bönekrets, som på doktorinnan S:s initiativ bildades

i Vännäs, ger oss hopp därom. Ha vi bakom oss i hemlandet bedjande och arbetande vänner, då är vår styrka ej ringa.

Till alla, som vi kommo i beröring med, och som slösade så mycken rörande kärlek på oss, sända vi vår gemensamma hälsning och vårt varma tack. "Gud är icke orättvis, så att han skulle förgäta edert verk och den kärlek, I hafven visat hans namn, då I tjänaden de heliga och ännu tjänen dem."

August & Augusta Berg. Gustaf Ad. Stålhammar.

Hur vi firade 25-årsjubileet i Chefoo.

Särskildt i år hade utan tvifvel mängens tankar i hemlandet sträckt sig framåt mot den 14 mars, då vår mission genom Guds nåd skulle få fira sin 25-åriga tillvaro.

Äfven vi härute i Kina ville på vårt sätt högtidligt denna märkesdag, och jag vill nu i korta drag söka skildra, hur vår jubileumsdag förflöt.

Redan från tidig morgonstund tror jag de flesta af oss kände, att det låg liksom högtid i luften. Till detta bidrog nog äfven det härliga värvädet. Solen strålade från blå himmel, sändande sin lifgivande värme öfver de i grönt skiftande åkertegarna. Denna känsla styrktes, då vi kommo ned till frukostbordet, där en biljett från kommitterade inbjöd hvar och en till jubileumshögtidigheterna kl. 11 f. m. i samlingsrummet. När vi nämnda tid infunno oss, mötte oss ett äkta svenskt kaffebord, dekoreradt med nyutslaget grönt. Efter att gemensamt ha druckit kaffe började vi vårt möte med sången "Hela världen fröjdes Herren". Broder Svenson läste därefter Ps. 118 samt ledde i bön. Sedan vi sjungit ännu en sång, höll broder Linder högtidstalet. Han började med att betona sanningen af det sköna ordspråket: "Hvad stort sker, sker tyst." Då S. M. K:s förste missionär för 25 år sedan landsteg i Kina, kunde ingen i den anspråkslöse mannen se något, som bådade stora tings början. Men i och med honom fick Kina mottaga en man, hvars inre var i låga för Gud. Och en sådan man är alltid oemotståndlig. Han såg redan för sin inre syn denna kraftiga nation genom evangelium lösryckt ur hedendomens bojer; han såg skaror af afgudadyrkare genom evangelium pånyttfödda och helgade till ett lif för Gud. Tanken på att han själf var af Gud utkorad som medel till synens förverkligande i någon trakt af Kina, dref honom till ett obetingadt utgifvande åt Gud och till en tro, som vågade taga Gud på hans blotta löfte. Vi, som sedan dess kommit såsom missionärer till Kina, ha utgått under helt andra förhållanden. Från början ha vi haft omkring oss en skara tillgifna vänner, hvilka försett oss för alla våra behof, hvilka utstakat vår väg till utlandet, till Kina, till språkskolorna därstädes, och så ha vi till sist hamnat bland vänner på vårt fält och äfven där omhändertagits af dem, som kommit före oss. Vår broder hade intet af allt detta, då han sade fäderneslandet farväl. Men Gud

gaf honom steg för steg allt hvad han behöfde och gjorde honom därmed till banbrytare för oss alla. Och synen bleknade ej trots motstånd af tusende slag. Hans glödande bref tände missionselden i många hjärtan, och så började Herren också i hemlandet gifva honom allt hvad han bad om — medarbetare, understödjare och missionärer. Den, som från början var hans vän och beskyddare i Yüncheng, herr Li, blef äfven i Guds hand medlet att rädda honom och de många syskonen i Shansi, då under boxareupproret en kejsarlig ukas befälde, att utländingarne skulle dödas. — En *blick*, som ser, hvad Gud kan och vill göra, en *hängifvenhet*, som gladt tillbakasätter sina egna intressen, blott Guds sak kan få framgång, en *tro*, som vågar lita på Guds ord äfven då, när allt synes tala däremot — detta, som var så framträdande i vår förste missionärs lif, har grundlagt Svenska Missionen i Kina. — Kasta vi en blick tillbaka på de 25 år, som ligga bakom oss, huru öfverväldigande stor synes ej Guds godhet mot oss både såsom mission och enskilda! Men stora uppgifter och utvecklingsmöjligheter ligga framför oss. I den mån, vi äro villiga att låta de krafter, som varit bildande och bärande för vår mission, äfven bli de förhärskande i våra lif, skola vi, hvar och en, blifva användande af Gud till välsignelse för Kina och till hans namns förhärlikande.

Syster Anna Rosenius sjöng härefter ett solo, "De nittionio", hvarefter syster Maria Petterson läste ett af henne själf med anledning af högtidsdagen författadt poem. Nästa nummer på programmet var ett kort anförande af undertecknad, som sökte framhålla några tankar om det närvarande tidsläget budskap och kraf. Stora auktoriteter påstå, att vi lefva i samt gå till mötes de mest märkliga tider. Vi ha att vänta stora omhvälfningar såväl på det politiska som sociala och andliga området. Männe vi ej se början härtill i den väldiga folkrörelse, som nu skakar detta tusenåriga kejsarrike i dess grundvalar, liksom i andra mäktiga rörelser ute i den stora folkvärlden?

Efter ännu en sång vidtog en ej mindre intressant del af vårt möte. Vi hade alla lofvat att afgifva ett personligt vittnesbörd. Hvad var då naturligare än att tala om, hur vi fått vår kallelse till Kina, samt hur vi kommit i beröring med S. M. K. Tiden tillät dock ej mer än två att tala på f. m. Tillfälle skulle gifvas åt de öfriga på kvällsmötet. Vi böjde därför våra knän i bön till Gud, tackade honom för all hans fadersomsorg om oss under de flydda åren samt både, att Gud måtte rikligen välsigna de hemma församlade missionsvännerna.

På kvällen fortsatte vi, såsom redan antydts, och hade en mycket dyrbar stund tillsammans. Det är så trosstärkande att höra, på hvilka olika vägar Gud fört oss till samma mål. Vi böjde oss sedan åter i bön till vår trofaste Gud för att avsluta denna märkesdag inför hans ansikte. Hvilken nåd mot oss, som i sådan frid och stillhet fått se tillbaka på Herrens ledning och trofasthet under det flydda kvartseket samt i syskonkretsen hämta nytt mod för nya strider och ännu okända uppgifter! Den 14 mars

1912 i Chefoo skall säkert för alla, som voro med, kvarstå såsom ett gladt och ljusst minne.

Josef Em. Olsson.

Brefafdelningen

Evangelisten *Tung* i Tungchowfu, som under missionärernas frånvaro har sig anförtrödd ledningen inom distriktet, och som med trohet och vislighet fyller denna sin uppgift, skrifver till missionär H. Linder:

Vördade pastor.

Frid!

Då jag fick mottaga edert instruktiva bref, var det, som om jag i en syn såg eder själf. Jag tackar på det hjärtligaste för den glädje, som bereds mig genom brevet.

Det är vår tröst veta, att pastorn, frun och de öfriga pastoreorna och fröknarna bo i frid och trygghet i Chefoo.

Syskonen i alla de Tungchowfu tillhörande församlingarna ha genom Guds nåd bevarats i frid, och mötena pågå såsom förut. Jag har under dessa månader varit föremål för Guds särskilda omvårdnad. Ehuru på somliga platser bösskulorna fallit som en hagelskur, har jag ändå gått såsom på en fridens mark. Såsom förut har jag besökt Tunkwan, Hua-chow, Hsiao-i och Pucheng och på hvarje plats stannat en vecka. I Pucheng deltog i mötena 17 män och kvinnor, i Hsiao-i 16, i Hua-chow 14. I Hsiao-i är församlingen på grund af den rådande nöden icke i stånd att åstadkomma hyran för kappellet. I Tunkwan ha vi afsagt oss lokalen, eftersom alla inventarier blifvit tagna och staden till stor del bränts af soldaterna.

När jag på detta sätt besökt syskonen, har jag uppfyllts med en utesäglig glädje. Utomstående personer ha ofta kommit för att samtala, villiga att bekänna Herrens namn och att bedja tillsammans med mig. Det är allt genom den Helige Andes ledning. De nådesbevis, som både jag själf och andra ha emottagit, äro oräkneliga och helt säkert en följd af pastorernas och fruns innerliga förböner, för hvilka jag ej nog kan tacka.

Men då jag nu tänker på ställningen i mitt land, huru människorna äro insnärjda i satans bojar, på det elände och den villervalla, som råder öfverallt, på alla mord och allt öfvervåld, på röfveriet, förblindelsen, de vilda upproren, blodsutgjutelsen, när jag tänker på, huru människorna gå under eller nedsjunka i syndens dy, och huru de troende nu äro såsom får, som icke ha någon herde, då flyta tårarna.

Jag hoppas, att pastorn ofta vill sända mig sina dyrbara meddelanden, så att min okunnighet om

ställningen kan skingras. När skola vi männe åter få mötas, taga hvarandra i hand och talas vid samt gemensamt förkunna evangelium? Nu kunna vi endast bedja för hvarandra och förtrösta på Frälsaren, att han vill trösta mitt hjärta.

Allt hvad pastorn uppmanat mig till, har jag inristat i mitt hjärta och glömmet det ej. Att studera Guds ord och se till församlingarna är ju endast min plikt.

Då man skrifver bref, bör man med omsorg lägga fram sitt hjärtas innersta. Men jag känner, att det går inte att säga allt, hvad jag skulle önska. Jag tillönskar därför frid åt eder, frun, pastor Svensson, Margareta samt alla pastorerna och fröknarna.

Eder
Tung Si Keng.

Dagboksanteckningar.

Af V. Wester.

14 mars 1912.

I morse startade jag från Honanfu i en vanlig gammal kärra. För säkerhets skull hade ägaren spänt för tre dragare i stället för två, som var uppgjördt. En evangelist, Sung, f. d. sergeant, följer med mig. Prefekten sände tio af sina egna soldater som eskort. Han ville hellre sända dessa än husarer, som generalen för i staden förlagda trupper lofvat. "Ty", sade han, "jag känner mina gossar; de ha jagat röfvere i flera månader och veta, hvad det är fråga om. De andra kan jag ej lita på."

Strax i morse passerade vi platsen för röfveriet vid nedresan förra året. Jordägarne voro nu i allsköns ro i färd med att ansa sina åkrar. Vägen synes åter vara öppen för trafik. Vi ha mött hundratal vagnar, skottkärror och bärare med salt, spannmål, bomull och hudar m. m. Vidare är det en oafbruten kedja af resande till fots. Kineserna gå nästan alltid i en lång rad, sällan i bredd. I kväll kommo ytterligare tio soldater, sända efter oss med order att söka upp mig. Prefekten kände sig orolig för att jag hade endast tio man. De äro alla utrustade med mausergevär och 200 patroner hvar.

Vid ankomsten hit till Sinan besökte jag mandarinerna. Han hade just börjat en rättegång eller rättare kommit så långt, att brottslingen låg på sträckbänk, då jag anmälde. Mannen löstes strax och fördes bort, och jag fick företräde. Mandarinerna frågade genast efter fröknarna Pettersson och Hultkrantz. Jag passade på och tackade, för att deras saker jämte stationen i öfrigt voro orörda, då hela staden annars är illa åtgången. Han kom sedan på återvisit. När jag yttrade, att detta var alldeles för mycket, då hans tid helt visst vore strängt upptagen, sade han: "Nej då, det är den visst inte, men man måste sätta sig till doms en och annan gång; eljest tror folk, att allting får gå vind för våg. Till någon nytta är det dock ej i dessa tider."

Det har varit en svår tid här. Flera tusen soldater sändes emot Tung-kwan men tillbakalogs ett par gånger. Dessa kommo då i vild oordning till

denna trakt, röfvande och plundrande både städer och landsbygd. Under flera dagar innehade de faktiskt staden Sinan. Mandarinerna med sina fruar och andra familjemedlemmar flydde ut på gatan, medan rådhuset totalt utplundrades. I nästan hvarje hus åt gatan äro dörrar och fönster utslagna och använda till bränsle. Folket flydde uppåt bergen, så att staden flera dagar var folktom, äfven sedan lugnet var återställt. *Under allt detta lämnades stationen orörd!* Generalen hade visserligen satt dit en vakt på tio man, men "om Herren icke bevarar staden, så vaka väktarna fåfängt". De troende från landet ha på en lång tid ej vågat sig in till mötena. I söndags infunno sig dock en hel del. Evangelisten Chen och skolläraren "Boken" ha stannat kvar här hela tiden. Kocken flydde med sin familj men är nu återkommen. De äro alla, jämte flera andra, revolutionärer, d. v. s. de ha klippt af sig flätan.
15 mars.

Mienchih. 20 li utanför staden mötte jag ett parti utländingar, bl. a. ett missionärspår i Kina Inlandmissionen, på väg till kusten. De rådde mig att vända om med dem, när ett röfvereband på omkring 500 man grasserar västerut. Dessa hade af trupper i Shanchow tillbakalagits just på den punkt, där jag skulle öfver Gula floden. Ett 20-tal tillfångatogs, och flera dödades på båda sidor. Då jag ändock beslöt att fortsätta, rådde de mig att "ha ögonen öppna".

Vid 4-tiden kommo vi hit till vännernas stora förvåning. Den unge evangelisten var utan fläta. Här ha stått tre slag, två alldeles intill missionsstationen, så att kulorna haglade in där. Det är ett under, att *inga* soldater dödades eller ens sårades under striderna, ehuru gevär, kanoner och kulsprutor sköto utan afbrott i flera timmar. De som föllo, omkring ett hundratal tillsammans, voro alla civila, som i oförstånd gingo för nära för att — se på! Soldaterna förde en lång tid skräckvälde i staden och de närmaste byarna. Allt ätbart, dödt och lefvande, såsom spannmål, rotfrukter, höns och nötkreatur m. m. röfvades, likaså allt brännbart för kokning och värme. Träväggar och dörrar hade för detta ändamål sönderbrutits. Då jag uppvaktade mandarinerna, visade han mig, att inte ens rådhuset sparats. Öfverallt voro endast stora mörka hål i stället för dörrar. Det lär inte finnas ett enda hus i staden, förstäderna och de närmaste byarna, som ej förstörts tillika med *allt* bohag, alla husgeråd och handelsvaror, där sådana funnits. Ingen människa fanns kvar utom soldater, som gjorde hvad de ville. Endast *missionsstationen* är *fullkomligt oskadad!* Vid ett par tillfällen hade soldater begärt att få undersöka rum och lådor under förevändning, att de voro sända af generalen att söka vapen och ammunition. De lade då beslag på några af fru Stålhammars instrument för sjukvård, hvilka de trodde vara af silfver, samt sjuko också ut litet medicin. Alla de troende flydde med de andra utåt landet. Endast den unge evangelisten stannade, sedan han fört sin familj till stationen. Nu börjar staden räta till sig litet. Murare och snickare ha brådtom. Flera nya "forskare i evangelium" ha under denna svåra tid kommit till.

16 mars.

Hvilken bedröflig anblick, hvart man kommer! Byar och köpingar nästan öde och i ruiner. På bergslutningarna ses stora samhällen af halmstättflyddor, dit folket flytt.

Då vi i dag körde in i en köping för att hålla middagsrast, fick jag till min förfäran se några hvita standar samt en mängd husarer och soldater i alla möjliga brokiga dräkter. Så rädd jag blef! Det var just sådana krigare, jag varnats för. Min eskort slöt genast en krets omkring kärnan och laddade i smyg sina gevär, och jag förstod, att jag ej i första taget skulle prisgifvas. Jag hade emellertid förbjudit mina soldater att vid något tillfälle skjuta de första skotten. Nu kom en man och sade, att de andras anförare hälsade mig, att jag borde taga hans visitkort, om jag ämnade mig västerut. Därigenom kunde resan bli tryggare. Så kom han själf och fann då, att Sung och han varit kamrater i armén. Af Sung fick jag sedermera höra, att nämnde officer för öfver 20 år sedan tjänat som soldat under honom men i ett gräl en gång dödat en motståndare och flytt. Han uppsökte sedan Yuan-Shih-kai, den nu valde presidenten. Denne, som insett, att han var en soldat som få, har nu sändt honom till Honan, som vimlar af röfvarer, för att om möjligt värfva dessa för armén. Nu efter ett par månader, hvarunder han besökt de förnämste höfdingarna, har han lyckats så väl, att han fått värfva flera af dessa med deras bandithopar, tillsammans omkring 3,000 man. Han var nu på väg till Shensi och Kansuh, där de skulle få anställning. Som han sade sig ej kunna kontrollera dessa otygglade skaror och fruktade, att jag möjligen kunde falla offer för deras vinstbegär, fick jag växla visitkort med honom och två af de mer framstående höfdingarna. Detta skulle fria oss, om vi blefve anfallna! Vidare tillsade han min eskort att ej bry sig om röfvarne. "Låt dem bara vara i fred", förklarade han, "så bry de sig ej om er!" Vi ha heller intet obehag haft af dem, men nog har jag undrat, då jag sett dem tåga förbi: "Hvilka af er voro med om öfverfallet på oss förra året? Hvem var det manne, som behandlade fru Blom så grymt?" För min del har Herren bevarat mig, trots det att jag var djärf eller oförståndig nog att taga med mig öfver 1,500 kr. Inte ens Sung, som passar på mig och packar af och på sakerna, har en aning om att det är silfver i de båda lådorna, hvilka jag synes vara så likgiltig för, och ur hvilka halm sticker ut i fogarna.

17 mars.

Just som jag satte punkt här i går kväll, kom Sung rätt upprörd och sade: "Vi måste bedja Gud bevara oss. Nyss voro ett par af ofvannämnda "soldater" inne och ville låna ett af våra gevär, hvilket naturligtvis nekades. Efter en stund kommo ett par andra och begärde våra — dragare. De stjåla nämligen hästar och mulor, hvar de komma öfver några. Det började se obehagligt ut. Jag hade just slumrat in litet, då jag häftigt väcktes och tillsades att stiga upp. En hel flock stod utanför dörren och ville in. Vi släckte lamporna och kröpo ihop i ett hörn. Jag hade vaknat så hastigt, att jag ej visste

annat, än att banditerna redan voro inne, och väntade hvarje ögonblick att få ett sabelhugg eller en bösskolf i hufvudet. Nu kom Sung trefvande rakt på mig och ledde ut mig på gården, där han rest upp en stege mot en mur. Flera af soldaterna väntade där och hjälpte mig först upp för stegen och så in på grannens hustak, därifrån vi i mörkret hoppade ner på gården rätt djupt — jag vrickade ena foten men visste ej om det förrän i morse — så bar det i väg uppför berget. En gång kommo vi så nära en brant, att vi hasade ner hela långa raden, soldaterna med sina laddade gevär! Uppkomna på en plats, där vi trodde oss säkra, lade vi oss ned på en åker. Efter kommo flera soldater med mina sängkläder och andra saker och deras egna täcken, och så lågo vi där hela den långa, kalla, stjärnklara vinternatten och hörde, hur röfvarhoparna retirerade österut, slagna, som de blifvit af mandarinen i Shanchow. Denne synes vara af samma skrot som hans förman, prefekten, hvilken lär ha fasttagit och dödat flera hundra röfvarer under några månader. Af röfvarne på platsen gjordes flera, ehuru ej så allvarliga försök att öppna värdshusdörren, och skott skötes äfven. Vi hade emellertid mycket väl kunnat stanna inne. I dagningen gingo vi ned igen alldeles stela af köld, packade och begåfvo oss af på en ny dagsresa efter en brinnande bön, att Gud skulle bevara oss. Vi visste nämligen, att alla röfvarer, som vi mött i går, nu voro på återtag. Mycket riktigt! Under öfver en svensk mil mötte vi dem i stora hopar gående, ridande och åkande; flera af dem rysliga boftyper med fula ärr i ansiktet efter knifhugg. Några af våra soldater blefvo rädda och hade så när sprungit. Vi fingo emellertid passera oantastade.

Strax efter middagen ankommo vi till en köping, Hui-hsing-chen, som måste passeras, innan vi kunde komma till färjstället. Den är omsluten af riktiga fästningsmurar med väldiga järnbeslagna portar, hvilka nu voro låsta och under inga förhållanden finge öppnas. Shanchows mandarin hade fått bref från prefekten i samma stad, att jag var på väg och skulle hjälpas fram. Han hade sändt ridande bud emot oss, som ej träffat oss, samt äfven ett bref till nämnda köping, att jag skulle släppas igenom. Detta behagade de dock ej göra förrän efter ytterligare ett buds ankomst, men då blef det fart i de styrande. Efter fem långa timmars väntan öppnades nu portarna. Portvakter och poliser m. fl. voro så mjuka i ryggen. Gatorna voro kantade af folk. Alla visste nu om min ankomst. Nedkommen till färjstället fann jag en båt redo.

På andra stranden, d. v. s. *hemma i Shansi*, mötte ny eskort från Pinglu-mandarinen, som äfven styrt om bostad åt mig i en penningbutik och på kvällen sände en god måltid. Platsens mandarin kom på uppvaktning i sin förmans namn. Denne bor nämligen 20 li härifrån. Ja, detta var annat än förra natten!

Just som jag steg ur vagnen, kom en ung trefflig soldat och hälsade: "Frid". Jag kände igen rösten men erinrade ej i hast, hvems den var, kunde ej heller i skumrasket se, hvem det var. Han sade genast sitt namn och grep mina händer. Jag kan

ej säga, hvad jag kände i detta ögonblick, och helt visst inte han heller. Han — en af mina bästa skolgossar — soldat! Jag kände mig färdig att gråta, han ock. "Jag kommer tillbaka senare", sade han och försvann. Då han sedan kom, fick jag veta en hel del om ställningen i min gamla hembygd. Ett tiotal af de kära skolgossarna i Haichow äro i kronans tjänst — nej, förlåt i den revolutionära arméns tjänst. Så äro äfven flera af seminarieeleverna. Detta är just ingenting att förundra sig öfver. De flesta äro fattiga och måste bidraga till de sinas uppehälle, och så tjäna de som de öfriga i armén för sakens skull. Denna nya rörelse har djupa rötter bland Kinas ungdom och alldeles särskildt bland skolungdomen. Men det svider i hjärtat att tänka sig sina snälla skolunglingar, många af dem troende, ute i fält och i en sådan omgifning. *O, Gud bevara dem i din fruktan!*

Strödda meddelanden.

Rörande tacksamhet hos kineser. En af de missionärer, som varit med om nödhjälpsarbetet, en dr. Cochran, angreps förlidet år af hungertyfus. Då han, som det syntes, låg för döden, begåfvo sig femtio hedningar till ett tempel, nedfölla inför den där uppställda afguden och bådo honom skona den mans lif, som kommit för att hjälpa dem och deras folk. Därpå lofvade alla femtio, en i sänder, att offra ett år af sitt lif, och så bådo de guden, att han med dessa femtio år, som togos ifrån dem, skulle förlänga doktor Cochrans lif.

* * *

Soldatmission i Kina. Från Yangchow lämnar en missionär Saunders följande glädjande meddelande:

Flera års böner och önsknigar att kunna nå de här förlagda soldaterna hafva nu besvarats. Under manschuregeringen lyckades vi aldrig erhålla tillåtelse härtill, men nu, sedan en republikansk styrelse införts, har en stor och vid dörr blifvit öppnad för oss. Den härvarande generalen gick icke endast in på mitt förslag, att vi skulle få utdela böcker bland trupperna, utan vidtalade äfven sin bror, som är ett slags militärguvernör öfver detta distrikt, att följa med oss, så att vi skulle få predika för soldaterna. Vid hvarje läger voro soldaterna vid vår ankomst uppställda i två led; sedan fingo de bilda fyrkant, för att vi bättre skulle höras. En af de våra höll så ett kort evangeliskt föredrag, åhörddt äfven af officerarna, och sedan utdelades bibeldelar. Hvarje officer erhöi en helbibel. Allt som allt utdelades 9,000 bibeldelar, 10,000 traktater och 320 biblar och nya testamenten. De biblar, som gåfvos åt generalen och hans bror, voro särskildt vackert inbundna. Vi hafva försetts med särskilda igenkänningstecken, som gifva oss tillträde till alla soldatläger i och för utförande af evangeliskt arbete.

* * *

Under de gångna månaderna ha för öfrigt öfver hela Kina genom missionärernas försorg spridningen af Guds ord varit mycket stor. Må vi *bedja*, att det sålunda utsända ordet får utföra ett lifgivande verk!

* * *

Hvad en kinesisk general säger. General Li, ledaren af de revolutionära trupperna, lär ha yttrat: "Missionärerna äro våra vänner. Jesus är bättre än Konfucius. Jag har stor förkärlek för de utländska missionärerna, som komma till Kina, intränga i de inre provinserna och undervisa i kristendomen. Vi skola göra allt, hvad vi kunna, för att hjälpa missionärerna. Och ju fler vi kunna få hitut till Kina, dess belåtnare blir den republikanska regeringen."

Himmelsk musik.

För våra små missionsvänner.

Himmelsk musik! Du skulle bestämt inte ha tyckt så, om du hört den. Jag tycker mig se dig stoppa fingrarna i öronen och höra dig säga: "Nej, vilket rysligt oväsen!"

Ja, säkert var det flera, som sade så, och som sprungo ut för att få se, vad som stod på. Men medan de höllo händerna för öronen, var det förvisso glädje däruppe i himmelen.

* * *

"Ack Ahma, vad skola vi göra? Rookmi säger, att det är alldeles slut med mjölet i tunnorna, och att vi snart få svälta. Vad skola vi göra?" Det var en liten brunhyad, svartögd indisk flicka, som med orolig blick såg upp i den vänliga barnhemsföreståndarinnans ansikte.

Ahma, som barnen kallade henne, lutade sig ned, kysste det lilla ängsliga ansiktet och svarade: "Vår Fader skall skicka oss mjöl, min älskling."

"Men när kommer det, Ahma?"

"Det kan jag inte säga, lilla vän. Det är något, vi måste göra först. Sedan få vi vänta och se, vad vår Fader vill göra. Vet du, vad vi ha att göra?"

Det lilla mörka huvudet nickade förstående, och med ett finger upplyftat till munnen viskade barnet: "Vi ska *bedja*, Ahma."

Föreståndarinnan log, tog den lilla flickans hand i sin och gick med henne in i skolrummet, där alla de föräldralösa små flickorna voro samlade. "Barn", ropade hon med hög röst, "alla våra mjöltunnor äro nu tomma. Vad skola vi göra?"

"*Bedja, bedja!*" hördes ett sorl av röster. Det var inte första gången, dessa små indiska flickor vänt sig till den Gud, som hjälper. De visste mer än väl, att den Gud, som hör, när de unga korparna ropa, hade hört också deras böner och fyllt deras behov. Följaktligen kunde tanken på de tomma mjöltunnorna inte alls tynga ned dem. Men det visste de, att deras himmelske Fader ville, att de skulle *bedja* honom om vad de behövde.

En stilla, ljuvlig stund inträdde nu, då små och

stora böjde sig inför nådens tron, framlade det stora behovet och bådo att snart få det avhjälpt. Barnsliga röster höjdes i bön, och även de kvinnliga missionärerna bådo på sin brutna dialekt. Barnens böner hade nära nog alla detta innehåll:

"Himmelske Fader, mjöltunnorna äro tomma. Käre Fader, fyll dem snart, och vi vilja prisa dig!"

Sedan bönestunden var slut, yttrade föreståndarinnan glatt: "Och nu, barn, är det något annat, vi ha att göra. Vad kan det vara, Saida?" tillade hon, vänd till en av de äldre flickorna.

Efter någon tvekan svarade Saida med strålände ögon: "Jag tror, Ahma, att vi skola tacka Gud, för vad han ämnar skicka."

Ja, just så. Nu, småttingar, få ni springa ut och leka. Men glömmen inte att tacka vår himmelske Fader för vad han ämnar skicka!"

Yra och muntra sprungo de lyckliga små ut för att leka under det stora banyanträdet. Därute på gården funno de en lång rad tomma mjöltunnor, som blivit utburna ur visthusboden. Uppfyllda av tanken på det pressande behovet och med sin lärarinnas ord ännu ringande i sina öron, beväpnade de sig med käppar, ställde upp sig i procession och började så marschera kring de tomma tunnorna, alldeles som Israels barn vandrat kring Jerikos murar. Härvid sjöngo de också av alla krafter på en av Österlandets enformiga melodier:

"Tunnorna äro tomma! Tunnorna äro tomma! Prisen Herren! De skola snart bli fulla, snart bli fulla! Loven Herren, tacken Herren!" Och så slogo de, så att det ekade, på de tomma tunnorna.

Ja, ett "fasaväckande" larm var det verkligen för många. Men förvisso var det "himmelsk musik" i hans öron, som av barns och spenabarns mun har fullkomnat lovet, och som sagt: "Den som offerar lovet offer, han ärrar mig."

Tilläggas må, att tunnorna *mycket snart* blevo fyllda. Både mjöl och penningar inflöto, och så var för denna gång trosprovet över. Men förvisso hava de små indiska barnen något att lära oss. De vilja tillropa var och en av oss: "När molnen äro mörka och nöden stor, *bed, bed!* Och börja sedan genast att *tacka Herren*, för vad han ämnar göra! Visa, att du *litar på honom!*"

M. Hickley.

Guds bevarande nåd.

Vid de senaste oroligheterna i trakten af Tientsin, då plundringar öfverallt förekommo, lär de infödda kristnas egendom icke ha blifvit rörd.

En korrespondent meddelar äfven från Tientsin, att i den stadsdel, som blef mest lidande, så att man efteråt såg nästan endast ruiner, befanns en stor bod alldeles oskadad, och det ehuru den innehöll sidentyger och andra varor till ett värde af millioner täls och var en af de förnämsta bodarna vid hela gatan. Alla de kringliggande bodarna voro förstörda af eld, hvarför denna, som lämnats i fred, företedde en märklig anblick. Den ägdes af en kristen, en medlem af K. F. U. M.

I hungersnödsdistriktet

arbeta f. n. fyra af våra bröder: *M. Ringberg, D. Landin, J. Olsson* och *N. Svensson*. De två sistnämnda blefvo eftertelegraferade. Våra bröder behöfva riktigt bäras af Guds folks förböner, ty dels är själfva arbetet bland de nödlidande mycket pressande, dels är faran för hungertyfus mycket stor.

Redovisning

för till Barnens Hem under mars influtna gåfvor.

Ett inramadt bibelspråk af A. och L. S., Sthlm. En barnkrage af onämnd. Fyra kilo maccaroni af E. P., Dufbo. Apelsiner af M. B., Sthlm. De två första banden af Gernandts konversationslexikon af E. B., Sthlm. Ett dussin handdukar af E. och M. T., Tranås. En lysduk af L., Göteborg. En ångmaskin af C. B. af V., Sthlm. Ett dussin handdukar af E. B., Uppsala.

Svenska Missionen i Kina

firar Kristi Himmelfärdsdag, torsdagen den 16 maj, i K. F. U. M:s stora hörsal, 35 Birger Jarlsgatan sitt

25-årsmöte.

Föregående onsdagsafton kl. 7 e. m. mötas missionsvänner och ombud i Nya Hushållsskolans lokal 19 Västra Trädgårdsgatan, då revisionsberättelsen föredrages, revisorer väljas samt kortare föredrag och bön för mötet förekomma.

Program meddelas senare genom annonser i tidningarna.

Jullådorna.

De vänner, som i år vilja vara med om julsändningen till Kina, ombedjas att godhetsfullt insända julgåfvorna under tiden 5—10 augusti med följande adress:

K. F. U. M.

S. M. K.

Parkgatan 11,
Göteborg.

Som det lätt kan uppstå svårigheter att upprätta för tulldeklarationen nödvändiga innehållsförteckningar, bedja vi vänligen, att gifvarna måtte äsätta *hvarje* paket en fullständig prislista, som borttages vid packningen i Göteborg.

Vår frid och vår framgång växa i samma mån, som vi tillegna oss Jesus i alla hans olika egenskaper och verk.

F. B. Meyer.

以便
以設
耳

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

耶
和
華
以
拉

Utgifvare:

Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK FOLKE
och
EMMA BESKOW.

Expedition:

Malmorgsgatan 8.

Telegramadress:

»Sinim», Stockholm.

Telefon:

Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: Den som törstar. — Redogörelse för Svenska Missionens i Kina 25:te verksamhetsår. — Hemgångna ombud. — En hälsning till missionens ledare och vänner med anledning af 25-årsjubileet. — Bland de nödlidande i norra Kiangsu. — Dagboksanteckningar. Hvad hammaren hade att säga. — Hemvändande och utresande missionssyskon. — Redovisningar. — Program för S. M. K:s 25-årsmöte.

Den som törstar.*

Jesus ropade, sägande: "Om någon törstar, komme han till mig och dricke!" Jag är djupt öfvertygad om att det största behofvet på missionsfältet och i allt missionsarbete är *andlighet*, och likaså att den största faran är att förlora sin andlighet. Många hafva kanske rent af gått ut på missionsfältet utan någon andlighet. Men där det icke finns någon andlighet, finns det icke heller *kraft*. Och blir det något resultat af ett sådant missionsarbete, så blir det magrare, än hvad Herren velat, att det skulle bli. Han vill, att vår frukt skall blifva riklig, ty han har utvalt oss och sändt oss åstad, att vi skulle bära frukt, och att vår frukt skulle förblifva.

Det är med stor tacksamhet mot Herren för all hans nåd, som vi se tillbaka på dessa tjugufem år, och som vi tänka på de hundraden, han genom oss därute låtit komma till delaktighet af ljuset och frälsningen. Vi tacka honom för detta. Men borde vi icke också fråga oss: "Herre, har du icke velat göra *mer* genom oss? Om vi hade lagt våra kroppar såsom ett offer på ditt altare, ett lefvande, heligt och dig välbehagligt offer, då hade det säkerligen blifvit, såsom här nedan står: 'Om någon törstar, han komme till mig och dricke! Den som tror på mig, af hans lif skola, såsom Skriften har sagt, flyta *strömmar af lefvande vatten*.'"

Det är klart, att med törsten menas först och

främst törsten efter den frälsande nåden. Men sedan menas ock den törst, som måste finnas hos oss hela lifvet, denna längtan efter *mer, mer, mer*. Utan denna längtan, denna ständiga törst, få vi intet nytt tillflöde, ingen ny kraft. Vi måste hålla på att *vänta efter Herren* för att få den "nya kraften", för att det löfte skall fullbordas, som vi nyss hört: "Den som tror på mig, af hans lif skola flyta strömmar af lefvande vatten.

"Men detta", heter det, "sade han om Anden, hvilken de som trodde på honom, skulle undfå". Ja, endast *genom den Helige Ande* sker detta. Jag tillönskar innerligt hvarje missionär, hvarje missionsvän, hvar och en som arbetar för missionen, att få denna djupa törst, denna brinnande längtan efter mer af Herrens kunskap, mer af Herrens kärlek, mer af den där elden, som brinner, brinner och förtär allt köttsligt, orent, mänskligt, som bränner bort mycket i sig själf lofligt, men hvilket ändå kan stå hindrande i vägen för Herren och som gör människan oandlig.

Jag känner, att jag måste säga detta bland eder, älskade missionsvänner, och att jag vågar säga det. Icke därför att jag själf har någon mogenhet eller kraft, utan emedan jag känner, att jag *behöfver* sådan. Jag vet, hvad det är att *törsta*; jag behöfver mer af den Helige Ande, mer af den där andliga kraften, mer af Herren Jesu eget sinne. Och visst är det många här, ja, hvarför icke säga alla, som vilja hjälpa oss, missionärer, att bedja ned, bedja fram denna andekraft. Hvarje bedjare här hemma skulle därigenom också själf blifva mer andlig, mer lycklig och framgångsrik i sitt arbete.

* Föredrag af missionär Axel Hahne vid S. M. K:s tacksägelse- och bönemöte i Stockholm den 14 mars.

Äfven i arbetet måste vi hafva denna längtan, denna hunger och törst. Efter hvad? Efter människors frälsning? Ja, visserligen. Men på samma gång efter något mycket mer, hunger och törst först och främst efter *Jesus själf*. Jesus själf för vårt lif, Jesus själf för vårt hjärta, såsom kraften i vårt lif och vårt arbete. Det måste hos oss vara hunger och törst efter att förhårliga Herren Jesus, han måste bli målet i vårt missionsarbete.

Herren hade, som jag tyckte, gifvit mig ett ord för denna afton, men det gick ifrån mig, och han gaf mig ett annat och det med en sådan makt, att jag måste stanna därför. Det var detta: "*Frukta icke! Härefter skall du fånga människor.*" Det är ett ord, som passar för oss vid detta tillfälle, då vi se både tillbaka och framåt. Är det kanske vår erfarenhet, att vi hafva arbetat hela natten och fått intet? Nej, vi hafva fått mycket, ty vi hafva därute åtminstone tusen troende själar. Är det icke nog? Skola vi icke vara tacksamma därför? Nej, det är icke nog. Om det hos oss blir en verklig hunger och törst efter Herren själf, blir det hos oss den känslan: "Det är för litet." Känna vi efter i våra hjärtan och i vår erfarenhet, så känna vi: Det skulle ha varit mer Kristuslikhet, mindre otro, mindre syndfullhet, mindre köttslighet i vårt lif, mindre hänsyn till människors omdöme, till både den ene och den andre, och uteslutande hänsyn till Herren Jesus själf. Så måste vi känna det, om vi äro sanna och uppriktiga mot oss själfva. Och utan uppriktighet komma vi ingenstädes i vårt kristliga lif. Herren hjälpe oss att få denna törst!

Förlåten mig, om jag härvid talar något litet om mig själf! Sina heligaste erfarenheter talar man ju icke gärna om med hvem som helst. Men då jag står i den förtroliga kretsen af missionsvänner, må jag låta något komma fram. Kanske kan det också vara till hjälp för andra, att jag gör så. Jag hade länge törstat med brinnande törst efter mer andlighet, mer kraft, mer frälsning från synden, mer seger i det dagliga lifvet och i missionsarbetet. Men det behöfdes, att Herren talade mycket till mig, innan jag fick erfara det. Det måste blifva så, att Herren genom en stor pröfning fick tala till mig och böja ned mig. Det gick icke på en gång. Vi människor äro hårdnackade varelser. Den världsdelen, som är svårast att intaga, är den mörka världsdelen *människohjärtat*. Det är förunderligt, hvad Herren har mycket arbete med oss, då han skall böja oss, så att han får oss helt för sig själf. Herren kom till mig och talade allvarligt till mig. Han tog ifrån oss vår ögonsten, en liten gosse. Jag bad, jag ropade

till Herren: "Herre, måste du taga honom?" Och Herren tog honom. Då kände jag: Det är Herren, som talar. Jag knotade icke men bad Gud förlåta all min synd och beklagade, att han i sin nåd hade måst tillgripa ett så hårdt medel för att bringa mig till besinning. Vi taga ofta sådana händelser som "pröfningar". Och det äro de ju äfven ofta. Men jag tror ock, att de stundom komma som en tuktan; att Herren måste rent af straffa sina barn på ett dylikt sätt. Denna väckelse var en *begynnelse*, men ännu återstod så mycket. Jag behöfde ännu djupare lära känna min brist, min svaghet, min bortkommenhet, rent af, ifrån Herren. Jag minns särskildt vid ett tillfälle, då jag befann mig på en utstation bland troende kineser. Vi hade välsignade stunder kring Guds ord, läste och samtalade. Då kom Herren en dag och talade till mig i min ensamhet. Han blef därvid själf så stor för mig och sjäflifvet så uselt, så eländigt, att jag kastade mig ned inför honom och sade: "Herre, kosta hvad det vill, jag måste hafva andlig kraft, kraft mot synden och kraft i mitt lif bland kineserna, du måste bli allt i mitt lif och mitt arbete!" Sådant är hunger och törst, och må denna hunger och törst aldrig lämna mig!

Det måste vara så med hvar och en af oss, om vi skola komma framåt i vårt lif och i vårt arbete, att vi blifva nedböjda inför Herren. Vi måste så att säga blifva sönderstöta, ja, krossade inför Herren. Men då kommer han också, han, som bor i höjden och i helgedomen, till dem, som så hafva "en förkrossad och ödmjuk ande".

Det bästa, jag kan önska vår mission, våra kommittéer och alla, som arbeta hemma eller där ute, är just detta att *komma ned inför Herren* och blifva *ingenting*. Hvarför skulle vi berömma oss af att i många år hafva tjänat Herren, att hafva varit medel till så och så mångas frälsning? Det är ingenting att berömma sig af. Låtom oss i stället falla till Herrens fötter såsom arma syndare och begära nåd och förlåtelse för alla våra synder, våra missions-synder icke minst!

Herren hjälpe oss och gifve oss sin Ande! Det är genom bön, vi draga ned Guds kraft, och det är genom bön vi blifva helade från våra sjukdomar. Det är genom bön, vi få våra hjärtasår läkta och alla våra brister helade. Låtom oss därför komma till Herren och söka den nåd, han så gärna gifver! Amen.

~~~~~

*Gud kan vara oss en full ersättning för allting,
men ingenting kan vara oss en ersättning för Gud.*

~~~~~

Redogörelse för Svenska Missionens i Kina 25:te verksamhetsår.

Missionsfältet.

(Berättelse omfattande kalenderåret 1911).

“Ty icke med sitt svärd intogo de landet, och deras egendom gaf dem icke seger, utan din högra hand och din arm och ditt ansiktes ljus, eftersom du hade behag till dem.” Ps. 44: 4.

De underrättelser, som i form af kvartalsberättelser, bref m. m. under årets lopp influtit från fältet, gifva vid handen, att det gångna arbetsåret utefter hela linjen varit “ett behagligt Herrens år”. Arbetet pågick och utvecklades i alla riktningar under gynnsamma yttre förhållanden ända tills i slutet af oktober, då det på grund af den utbrutna revolutionen måste upphöra, så till vida att alla europeer nödgades lämna sina stationer. Äfven sedan missionärerna brutit upp, fortsattes dock arbetet öfverallt med undantag af i skolorna. Af detta framgår, att de infödda kristna hunnit till den mognad och stadga, att de kunna bära ansvar och själfva i ej ringa mån leda församlingens arbete och utveckling. Härpå arbeta vi ju, och åt hvarje tecken till framsteg i denna riktning glädjas vi.

* * *

Stations- och utstationsverksamheten gifver vid handen, att de söndagliga gudstjänsterna äro mycket talrikt besökta. Under den varmaste tiden förmärkes ju en minskning, dock icke öfverallt. Så t. ex. har broder N. Högman kunnat skriva: “Vid mitt besök i *Cheng-shien* under den bråda tiden och hettan fann jag alla de troende, såväl församlingsmedlemmar som sökare, samlade till gudstjänst. Detta var så mycket mer uppmuntrande, som jag kom aldeles oväntadt. Evangelisten Kao har varit stationerad på denna plats.”

I gästrummen hafva besökande mottagits. Flitiga husbesök hafva dessutom gjorts af de kvinnliga missionärerna jämte bibelkvinorna. Underrättelse har nått oss, att en af våra värderade evangelister råddades ur ögonskenlig lifsfara på grund af att han råkade sammanträffa med en underordnad tjänsteman, som besökt en af våra missionsstationer och där “bemötts vänligt”.

Gatukapellverksamheten är af stor betydelse, äfven om man mången gång tycker sig kasta ut säden likasom på måfå. Ordet skall ej återkomma fåfängt. I *Ishih*, *Hancheng*, *Hoyang*, *Tungchow* och *Honanfu* hafva särskilda för detta ändamål afsedda lokaler förhyrts.

Broder Andrew Ericsson skrifer från *Ishih*, att det kapell, som där förhyrts, är beläget “vid stora gatan, ej långt från stadens rådhus”.

Broder Hugo Linder skrifer från *Tungchowfu*, att predikningar dagligen hållits i gatukapellet därstädes.

Från *Hoyang* skrifer br. N. Högman: “Det har varit mycket uppmuntrande att se den uppmärksamhet och stillhet, med hvilken det predikade ordet

mottagits. Nästan alltid ha vi haft fullt hus. Det är uppfriskande för oss alla att hafva detta tillfälle att komma folket nära och få förkunna Jesus Kristus.”

Broder Rikard Andersson skrifer från *Honanfu*: “Gatukapellet har hållits öppet nästan hvarenda dag.”

Evangelisationsverksamhet har bedrivits till stor omfattning och under olika former.

Från *Honan* rapporteras, att broder Malte Ringberg så godt som regelbundet där gått ned till järnvägsstationen hvarje morgon och till passagerarne afyttrat ett betydande antal bibeldelar och traktater; att evangelister och kolportörer flitigt besökt marknader i byar och köpingar, och att särskildt den studerande ungdomen i regeringens skolor visat sig angelägen att köpa våra böcker. Den i *Chiechow- och Puchowdistrikten* anställde kolportören “har haft stor framgång, och en mängd bibeldelar och traktater ha sålts, särskildt i den ännu oupparbetade delen af *Honan*, som tillhör vårt missionsfält”.

Från *Ishih- och Hanchengdistrikten* ingå mer detaljerade redogörelser. Så t. ex. skrives från *Ishih*: “Såsom aldrig förr hafva våra bokförsäljare fått sälja sina bokförråd. Rikligt har utsädet varit. Må Herren rikligen välsigna detsamma! Jes. 55: 10, 11. Under ungefär 1½ månads tid såldes bibeldelar och traktater för 14,300 kash,* och besöktes under samma tid omkring 70 å 80 marknadsplatser, byar, köpingar och städer, hvarest evangelium rikligen förkunnades och böcker såldes. Frivilliga arbetare från våra fyra utstationer hafva dessutom företagit åtskilliga prediko- och bokförsäljningsturer. Till dessa hafva under en tid af 3½ månader utlämnats 6,759 bibeldelar och traktater. De troende i *Pei-chuang-trakten* hafva själfva samlat medel och köpt ett predikotält, och nu i vår hafva såväl manliga som kvinnliga församlingsmedlemmar med detta tält besökt flere marknader, nitiskt förkunnat evangelium och försålt ett icke ringa antal böcker. Det har varit mycket uppmuntrande och glädjande att se, huru den studerande ungdomen, “Kinas framtidshopp”, uppmärksamt lyssnar till det förkunnade ordet och begärligt köpt såväl traktater som bibeldelar.”

Från *Hancheng* skrives: “Fyra män hafva under sommaren vandrat omkring i bergstrakterna nordväst om *Hancheng* bland de fattiga, långt från hvarandra bosatta inbyggarna och utsatt lifvets ord. Alla berättade de om, huru folket med allt större villighet lyssnar till ordet och köper skrifter. Vi hafva ock under de sista 10 månaderna i *Hancheng- och Hoyangdistrikten* kunnat sprida 23 helbiblar, 290 Nya Testamenten, 4,250 evangeliidelar, 227 delar af gammaltestamentliga böcker, 2,354 kristliga flygskrifter samt 5,135 traktater till en sammanlagd försäljningssumma af 116,000 kash.”

Broder Hugo Linder skrifer från *Shensi*, att i staden *Pucheng* gatu- eller bypredikan hållits nästan hvarje dag, tills skördearbetet började. Under april och maj gjordes ett särskildt försök att sprida evangelium i staden. I det stora predikotältet predikades i tre dagar under ett stort tillopp af åhörare. Då krafterna icke längre räckte till att uppehålla

* 4 kash 1 öre.

predikan i tältet, fortsattes verksamheten på stationen med samtal och besök under 30 dagar, hvarunder många ådagalade stort intresse för evangelium. Ett söndagsmöte, som broder Linder med familj bevisade, var besökt af 60—70 kvinnor och omkring 100 män, hvilka med stor uppmärksamhet lyssnade till predikan. Bibelkvinnorna Li och Chang verkade samtidigt bland kvinnor under 44 dagar och fingo glädjen se sju familjer förstöra sina afgudar och börja forska i den nya läran. Dessa bibelkvinnor ha under april och maj för det mesta verkat ute i distriktet och det med synbar välsignelse. Bjudningar komma ständigt till dem från nya hem.

I *Chiechow* uppehölls predikan under den stora medicinmarknaden i fjärde månaden af frivilliga predikanter under fjorton dagar, från tidiga morgonen till sena kvällen. Mötena höllas dels i ett stort tält, dels på ett par platser i krigsgudens tempel. Hundratals människor från flera provinser kommo då inom hörhåll för evangelium.

Broder Rikard Andersson meddelar från *Sinan*, att evangelisten *Chen* gått omkring i byarna och predikat samt sålt böcker, men att den myckna nederbörden under hela våren till stor del hindrat detta arbete. Evangelisten *Yu* i *Honanfu* har ägnat hela sin tid åt kolportörsarbetet, för hvilket han är synnerligen lämplig.

Bibelkurser.

Denna viktiga del af verksamheten har bedrivits på alla stationerna, bland såväl män som kvinnor.

Så t. ex. höll fröken Anna Eriksson för kvinnor en tre månaders kurs i *Hancheng*, som slutade i april, broder Högman en 14 dagars kurs därsamma stades, besökt af 44 män. I *Hoyang* hölls under juni och juli månader en bibel- och studiekurs för *Hanchengs* och *Hoyangs* medhjälpare, kolportörer och frivilliga predikanter, samt under en kortare tid en för kvinnor.

I *Tungchowfu* hölls under första kvartalet en 10 dagars kurs med 10 deltagare, i utstationen *Huachow* en dito med 16 deltagare och i utstationen *Hsiao-I* en med 13 deltagare.

Under tredje kvartalet höllas på samma ställen kurser dels för bibelkvinnor, dels för församlingsmedlemmar i allmänhet.

Från *Yuncheng*, *Ishih*, *Chiechow* och *Puchow* meddelas, att liknande kurser hållits för kvinnor.

I provinsen *Honan* har fröken Emma Andersson hållit kurser med kvinnor dels i *Yungning*, dels i köpingen *Fu-Tien*.

I *Mienchih*, *Sinan* och *Honanfu* har på samma sätt "ordet, som kan frälsa våra själar", inplantats.

Skolverksamhet.

Den för något år tillbaka utarbetade och antagna sexåriga skolkursen har börjat inarbetas i alla våra skolor. Enhet i kunskapsmått och i läroböcker hafva vi därvid haft till mål.

Elevantalet i skolorna har hvarje år varit i stigande, och nästan öfverallt hafva vi lyckats få ganska goda lärarekrafter.

I de åtta gosskolorna hafva undervisats 215

elever. I "Daggryningens" fem skolor ha 127 flickor åtnjutit undervisning. De redogörelser, som insändts, vittna om att flera af de äldre eleverna på egen begäran och församlingens rekommendation intagits i de respektive församlingarne. Från *Puchow* skriver fröken Prytz, att en af flickorna, dotter till hedniska föräldrar, blifvit af dem gifven som biustru åt en hednisk lärare. Sådant kan tyvärr icke förhindras. Vi få så på en förhoppning. Glädjande är, att flera af eleverna, särskildt bland flickorna, börja hjälpa till med undervisningen. Några af de äldre ha ock tagit plats som lärarinnor i regeringens nybildade flickskolor. Hötterminens skolverksamhet hade nått och jämt hunnit börja, då revolutionen utbröt och gjorde, att den måste afbrytas, alla till stor sorg.

Underrättelser från fältet gifva dock vid handen, att ingen af flickorna på något sätt blifvit skadad eller förolämpad af förbittande soldater, detta trots att flera af dem bott vid själva stråkvägen. Må Gud hålla sin skyddande och bevarande hand öfver dessa kära unga, våra skyddslingar liksom församlingens och Kinas hopp!

I seminariet för utbildande af evangelister och lärare i *Yuncheng* hafva 14 elever åtnjutit undervisning af broder Th. Sandberg med biträde af 2 infödda lärare, den ene af dessa utbildad i statens högskola och synnerligen lämplig. Förutvarande läraren i de klassiska studierna, *Li*, som af ålder och sjuklighet nödgades lämna arbetet vid nyåret, är nu anställd i regeringens flickskola i *Ruicheng* (hans hemstad) och gör nog äfven där ett godt arbete för Herren. Elevernas flit och uppförande hafva ej gifvit anledning till någon anmärkning, och vi hoppas, att de unga männen verkligen befästas i tro och andligt lif, så att de, när de slutat sin kurs, må blifva till hjälp i arbetet. Om två bland de förra året utexaminerade, hvilka nu tjänstgöra som lärare på skilda platser, hafva synnerligen goda vittnesbörd afgifvits. De visa stadga och kristlig karaktär samt utöfva ett kraftigt andligt inflytande.

Opieasyilverksamhet har äfven i år bedrivits men något olika mot förr.

I *Tungchowfu* och *Huachow* i provinsen *Shensi* ha asylerna varit fåtaligt besökta, beroende på att förbudet mot opieodling inom denna del af provinsen alltmer slappas. Välsignelse har dock icke uteblifvit. I *Tungchow* avfandes 3 kvinnor och 13 män och i *Huachow* 4 män och 2 kvinnor.

Från *Hancheng* och *Hoyang* meddelas, att ett femtiotal patienter besökt asylerna.

I *Chiechow* ha likaledes öfver femtio behandlats och i *Yuncheng* 6. Bland alla dessa har ett godt evangelisationsarbete utförts.

I *Honan* har opieasyilverksamheten bedrivits af kineserna själfva.

Vi bida den dag, då Kina helt skall befrias från de nesliga bojor, som under så många år hållit det bundet.

Stormöten, dessa församlingarnes högtider, hafva under året hållits på alla stationerna. Tilloppet deltagare vid desamma är alltid stort, men alla de därvid förekommande utgifterna bestridas numer af de

resp. församlingarna. Vid dessa möten är det brukligt att genom dopet upptaga i församlingen sådana, som därtill anses mogna. Under det förlutna året har tillökningen varit större än under något föregående år eller 154. Fördelade på de olika stationerna komma på:

Shansi provins:

Ishih 31.
Chiechow 13.
Puchowfu 16.

Shensi provins:

Tungchowfu 22.
Hancheng 20.
Hoyang 22. Samt

Honan provins:

Honanfu 15.
Yungning 8.
Sinan-hsien 7.

i och för verskamhetens bedrivande och utvidgning.

Glädjande nog visa sig desamma vara i stigande år från år, och en välsignad återverkan på församlingarna själfva uteblifver ej.

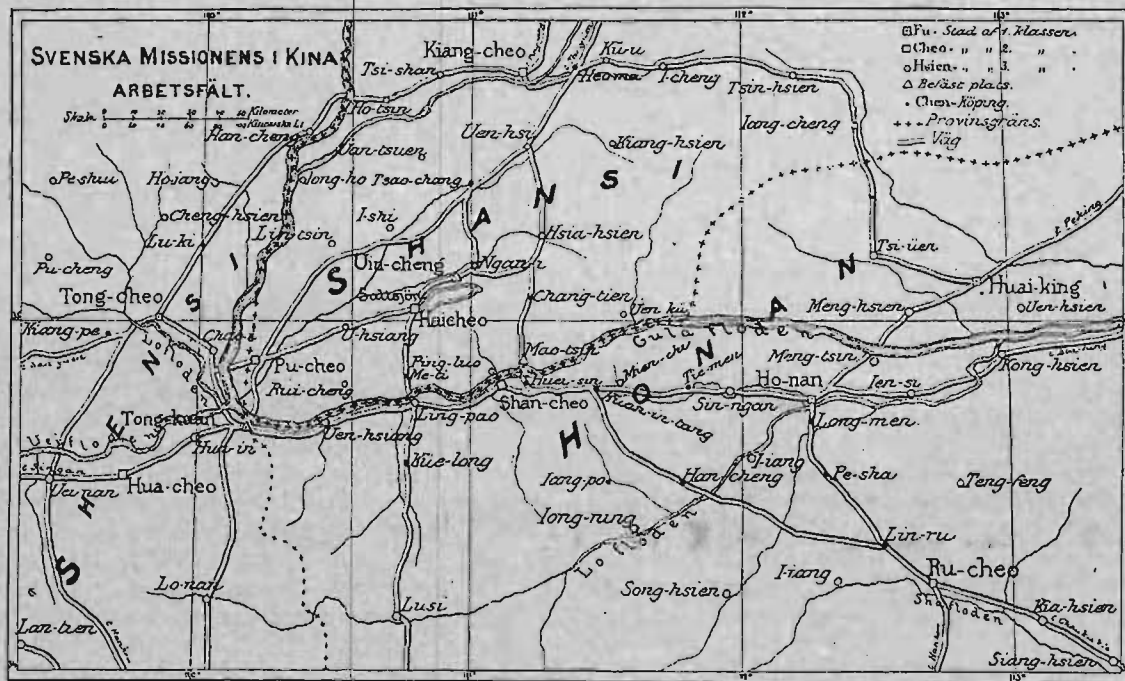
I Yuncheng har församlingen in-tecknat ett hus i byn Ren-liu, hvarest söndagliga gudstjänster hållas.

I Ishih församling hafva flera frivilliga krafter, män såväl som kvinnor, varit i verksamhet med att förkunna evangelium, och ett predikotält har af dem själfva anskaffats.

Chiechow- och Puchowdistrikten hafva ett stort antal frivilliga arbetare, och predikokretsen i Chi-li under Puchow har genom köp förvärfvat sig egen samlingsplats.

Vid inredningen af den nya predikolokalen i Huachow (Tungchowfu) bidrog församlingen med 103 dagsverken, och såväl denna församling som församlingen i Hsiao-l bidrager dessutom till hyran.

I köpingen Ing-tieh (Cheng-hsien, Shensi) har

Församlingsmedlemmarnas antal utgjorde vid årets slut 842.

Vid bedömandet af framgången på ett arbetsfält sådant som vårt är det vissa faktorer, som måste tagas med i beräkningen. Då vårt arbete påbörjades, var det helt och hållet nytt för folket, i det att vi ej gingo till ett distrikt, hvarest flera andra missionssällskap under årens lopp verkat i evangelium. Därtill må läggas den omständigheten, att folket var försänt i opierökning samt mycket främlingsfientligt. Den förändring, som nu inträdt, är därför ett icke ringa Guds under. Fördomarnas murar hafva fallit, misstänksamheten har utbytts mot vänskap, och framtiden ter sig ljusare och förhoppningsfullare än någonsin.

Till sist några ord om församlingarnes bidrag

församlingen i Hoyang bidragit till en ny predikolokals inredande.

Från andra platser kunna liknande förhållanden meddelas. Därtill kommer, hvad som årligen insamlas i penningar, spannmål m. m. för bestridande af utgifterna vid stormötena, skolverksamhet, bygande af kapell, reparationer, evangelisationsverksamhet m. m. Under år 1911 ha insamlats kronor 801: 00.

Arbetet går framåt, nya dörrar öppnas, de troende tillväxa, och medhjälparne fostras alltmer för sin höga uppgift.

Hemlandet.

"Frukta icke, Sion, dina händer sjunke ej ned! Herren, din Gud, är midt uti dig, den starke hjälparen."

Detta Herrens ord kommer till oss som en "stark uppmuntran", då vi nu gå att afgifva en kort berättelse öfver hemarbetet från den 1 maj 1911 till den 1 maj i år. Herren har under denna tid låtit sin nåd rikligen öfverflöda, han har varit "stor i kärlek och trofasthet" och med sin starka hand burit oss och allt som rör arbetet. Från missionens vänner hafva vi fått mottaga många bevis på deras kärlek, förtroende och offervillighet. För allt detta går i dag vårt lof till vår himmelske Fader, som varit den starke hjälparen och ej låtit våra händer sjunka.

Men då vår tanke genomgår det gångna arbetsårets händelser, stannar den första rummet vid minnet af *Josef Holmgren*, som den 29 juli fick nedlägga vandringsstafven och ingå i sin Herres hvila. Betydelsefull var den insats, han fick göra i missionens hemarbete, och minnet af hans lifsgärning manade missionens vänner i Stockholm att den 5 oktober samlas till en särskild minnesfest, då de gemensamt fingo tacka Herren för allt hvad han genom denne sin trogne tjänare uträttat till missionens bästa.

De äro många, som under *Josef Holmgrens* tid lärde känna och älska denna mission, och vi äro vissa om att hos dem skall hans minne länge fortlefva.

Den 21 maj 1911 firades *missionens 24:de årsmöte* i K. F. U. M:s stora hörsal. Äfven denna gång hade vi glädjen hafva flera af missionens ombud från landsorten med vid högtiden, och vi fingo också förmånen att sedan gemensamt med dem samtala i frågor, som rörde missionens arbete, samt draga nytta af deras erfarenhet. Då äfven flera af missionärerna från fältet voro i hemlandet och kunde deltaga i årsmötet, bidrog detta ytterligare att göra mötet rikt och uppmuntrande.

Regelbundna bönemöten hafva i likhet med föregående år hållits, måndagar i St. Görans kyrka på Kungsholmen och tisdagar i Betesdakyrkan å Östermalm.

Större möten i landsorten har missionen hållit i Uppsala, Örebro, Huskvarna, Göteborg, Edsberg och Mariestad.

Missionens böne- och tacksägelsedag den 14 mars firades i år af en stor skara missionsvänner på Hushållsskolan, 19 Västra Trädgårdsgatan. Det var då 25 år sedan grundläggaren af vårt missionsarbete i Kina första gången landsteg i Shanghai. Den Gud, som under det gångna kvartseket välsignat arbetet, välsignade ock rikligen denna minnesdag genom sin Andes närvaro.

Från Kina återkommo sommaren 1911 för behöflig hvila i hemlandet missionär *G. A. Stålhammar* med fru och två barn, samt den 7 dec. s. å. syster *Fredrika Hallin* och missionär *Th. Sandberg* med fru och två barn. Under mars månad innevarande år hafva följande missionärer anländt för erhållande af hvila i hemlandet: *A. Ericson* med fru och två

barn, *N. Högman* samt systrarna *Frida Prytz*, *Anna Janzon*, *Anna Eriksson*, *Maria Nylin*, *Ida Andersson*, *Maria Hultkrantz* och *Maria Björklund*.

Fru *E. Beinhoff*, som vistats en tid hos sin moder i Amerika, kom till Sverige under hösten 1911.

Missionär *Edvin Lundström*, som genom Svenska Missionens i Kina California-kommitté utsändes till fältet hösten 1910, måste under sommaren 1911 lämna Kina, då det visade sig omöjligt för honom att uthärda klimatet.

Till Kina afreste syster *Gertrud Halldorf* från London den 26 augusti 1911 efter att hafva vistats i Kina Inland-Missionens fostringshem för kvinnliga missionärer sedan slutet af juni. Hon anlände till Shanghai den 10 okt. s. å.

Till missionärskandidater hafva antagits *Johan Andersson* från Ofvansjö, småskollärarinnan *Svea Vibell* från Jockmock samt folkskollärarinnan *Emelie Samuelsson* från Ljungby.

J. Andersson åtnjuter allt sedan 1910 på hösten undervisning vid Bibelinstitutet å Hagaberg (Södertelje). *Svea Vibell* genomgår sedan i höstas kurs därstädes.

Af tidigare antagna missionärskandidater har fröken *Ester Berg* under förra hösten för sin utbildning vistats i London och under detta år vid Bibelinstitutet.

Fröken *Ingeborg Ackzell* vistas sedan sept. 1911 vid fostringshemmet i London.

I missionen hafva under sistlidne april upptagits missionär *O. Carlén* och hans fru, *Gerda Carlén*, hvilka båda såsom Helgelseförbundets missionärer under flera år verkat i Kina i den norra delen af provinsen Shansi. Alltsedan augusti 1911 hafva de för vår missions räkning företagit en mängd resor i Västergötland, Värmland o. s. v. Den 23 sistlidne april var en skara missionsvänner samlad å Hushållsskolan för att hälsa dem välkomna i vår mission och äfven säga dem farväl, ty deras utresa till Kina sker i dessa dagar, och torde de lämna Genua redan den 16 maj. Vi anhålla om missionsvännernas förbön för deras resa och blifvande arbete på vårt fält.

Missionsresor i landsorten hafva under det gångna arbetsåret ägt rum i större utsträckning än hittills, hvilket varit möjligt, då så många af arbetarne på fältet vistats i hemlandet. Utom de resor, som syskonen *Carléns* gjort, och hvarom nyss nämndes, hafva följande resor blifvit utförda:

Ordföranden har besökt platser i Uppland, Värmland, Dalarne, Nerke och Västergötland.

Missionär *Aug. Berg* har rest i Småland, Skåne och Nerke samt två gånger besökt Norrland, den ena gången tillsammans med sin fru och missionär *G. A. Stålhammar*, då möten höllos på en mängd platser.

Missionärerna *R. Bergling* och *H. Tjäder* hafva tillsammans hållit möten i Nerke, Östergötland och Uppland. Den förra har dessutom ensam besökt platser i Småland, Östergötland, Södermanland, Västergötland samt Göteborg.

Missionär *A. Hahne* har hållit möten i Nerke, Västmanland, Värmland, Skåne och Västergötland.

Missionär O. Beinhoff har besökt Kristliga Föreningarna af Unge Män öfver hela landet.

Systrarna Ebba Burén, Anna Janzon m. fl. hafva också gjort smärre resor.

En särskild välsignelse af vår Gud hafva vi att inskrifva i det gångna arbetsårets historia. Vi syfta på "Hemmet för missionärernas barn". Genom Guds godhet och missionsvännernas offervillighet blef detta en verklighet. Den 16 juni 1911 lades grundstenen, och den 30 november s. å. kunde hemmet invigas.

Redan den 2 juli antogs lärarinnan, fröken Ester Sjögren, till hemmets blifvande föreståndarinna, och hon fullgör sitt uppdrag utan att mottaga någon lön från missionen.

Dr. H. Berg har välvilligt åtagit sig att kostnadsfritt sköta läkarvården vid hemmet.

Genom bön restes murarna till detta hem, genom bön måste det underhållas och bäras på missionsvännernas hjärtan.

Till konsultativa ledamöter af kommittéen ha invalts banktjänstemannen K. Bjursten, Göteborg, samt grosshandlare S. Johnsson, Örebro.

Af missionens ombud hafva tre hemförlofvats, nämligen domprosten O. A. Wester, Luleå, brukspatron W. Tham, Huskvarna, och godsägare K. J. Hultkrantz, Björnö, hvilka i många år med kärlek och intresse följt vår mission.

Fjorton nya ombud hafva tillkommit, nämligen: pastor J. S. Sandelius, Huskvarna, kyrkoherde Joh. Åberg, Upplands Ekeby, pastor C. Beckman, Ödestugu, fabrikör W. Gustafsson, Tibro, patron J. Johansson, Källängen, grosshandlare L. J. Wahlström, Göteborg, inspektör C. Hansson, Göteborg, nämndeman A. Olsson, Norderö, pastor C. Olsson, Lannaskede, fröknarna E. Billing, Flisby, A. Gauffin, Kristianstad, S. Landgren, Ystad, A. Samuelsson, Ullevi, N. Nylander, Bollnäs, H. Brusewitz, Hofva, S. Svensson, Lyckåsgård, och fru E. Lindskog, Näsundet.

Några af denna missions gamla trofasta vänner i hufvudstaden hafva under 1911 blifvit hemkallade af den Herre, de troget tjänat här i tiden. De äro fru Augusta Schön, fru Louise Kylén och fru Emma Westman. Hvad de genom sin förbön, sin missionskärlek och sin offervillighet verkat för denna mission, låter sig ej nedskrifvas, men evigheten skall göra allt detta klart. Må Herren gifva missionen många sådana vänner i deras ställe!

Under det gångna året hafva vi fått mottaga många bevis på Herrens godhet genom den kärlek, den förbön och den offervillighet, som missionsvänner visat. Många gånger hafva dyrbara uppmuntringsord åtföljt gåfvorna, hvilket särskildt beredt oss stor glädje.

Till alla dem, som på detta sätt burit vår mission under det gångna året, vilja vi här uttala ett varmt tack. Må Herrens namn genom allt varda förhålligadt och hans rike utbredt bland Kinäs folk! "Lammet, som är slaktadt, det är värdigt att taga makt och rikedom och visdom och starkhet och pris och ära och lof."

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid »Svenska Missionens i Kina» senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1911, få, efter att hafva fullgjort detta uppdrag, däröfver afgifva följande berättelse:

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året hafva utgjort:

Inkomster:

a) Behållning från år 1910:

Å bank inestående	Kr. 2,123: 21	
Kontant i kassan	» 1,453: 25	3,576: 46

b) Gåfvomedel:

Till Allm. missionsfonden	Kr. 77,347: 97	
» Fonden för inf. arbetare	» 5,708: 04	
» Skolfonden	» 4,377: 90	
» Bokfonden	» 281: 50	
» Husfonden	» 2,692: 95	
» Medicinfonden	» 1,200: —	
» Fonden för sommarhem i Kina	» 270: 75	
» Fonden för manligt seminarium	» 75: —	
» » » » Barnens hem	» 27,430: 97	
» » » diverse ändamål	» 1,063: 14	
» Missionshemmets omkostnads-konto	» 27: —	
» De hungrande i Kina	» 80: 50	Kr. 120,555: 72

c) För tidningen och bokförlaget:

Prenumerationsmedel för tidn.	Kr. 2,061: 75	
Försälda kalendrar och böcker	» 1,962: 32	Kr. 4,024: 07

d) Diverse inkomster:

Hysesmedel fr. missionsh.	Kr. 75: —	
Inkomster fr. trädgården vid d:o ..	» 27: 87	Kr. 102: 87

e) Räntemedel:

Å Allm. missionsfonden o. specialfonderna	Kr. 156: 83	
Å Kostkullska fonden	» 84: 87	Kr. 241: 70
		Summa Kr. 128,500: 82

Utgifter:

a) Missionsutgifter:

Utsändt till Kina	Kr. 59,812: 10	
Missionärers utrustn. och resor... ..	» 1,153: 54	
Missionärskandidaters underhåll ...	» 1,385: 07	
Hemnavarande missionärers d:o ..	» 11,320: 78	
» barns d:o	» 6,689: 50	
Missionsresor i Sverige	» 702: 38	Kr. 81,063: 37

b) Kostnader för fastighet och inventarier:

Reparationer o. ändringar v. Dufbo ..	Kr. 1,846: 68	
Diverse trädgårdsarbeten	» 138: 77	
Byggnadskostnader samt inköp af inventarier för »Barnens hem»... ..	» 25,385: 95	Kr. 27,371: 40

c) Omkostnader:

Underhåll och aflöningar till sekreterare, expeditionspersonal samt reseombud	Kr. 4,857: 81	
Hyra för expeditionslokal jämte uppvärmning, belysning m. m.	Kr. 648: 99	
Porto, telefon och telegram	» 634: 68	
Trycksaker, skrifmateriel och sparbössor	» 771: 57	
Omkostnader för jullådorna	» 169: 84	
Utskylder för missionärerna	» 62: 25	
Omkostnader för Missionshemmet, bränsle, skatter, telefon m. m.	» 1,232: 41	
Omkostnader för »Barnens hem»... ..	» 354: 69	
Till Jos. Holmgrens minne	» 1,041: 69	Kr. 9,773: 93

d) För tidningen och bokförlaget:

Papper, klichéer, tryckningskostnader samt redaktionsarvode för tidningen	Kr. 3,481: 74	
D:o för kalendern	1,381: 70	Kr. 4,863: 44

e) Behållning till 1912:

Å bank inestående (inkl. Koskulliska fonden kr. 2,000) samt Kontant i kassan		Kr. 5,428: 68
--	--	---------------

Till missionärerna privat ha under året öfversändts	3,778: 27	Summa Kr. 128,500: 82
---	-----------	-----------------------

Tillgångar den 31 dec. 1911:

I hemlandet:

Å bank inestående samt kontant i kassan	Kr. 5,428: 68	
Egendomen kv. Perlhönan, Dufbo, inklusive »Barnens hem»	45,000: —	
Löseegendom därstädes	4,014: 93	
Kontorsinventarier och böcker	491: 27	Kr. 54,934: 88

I Kina:

3 hus i Yuncheng	Kr. 8,400: —	
1 » » Tungchow-fu	5,000: —	
1 » » Haichow	1,500: —	
1 » » Honan-fu	9,772: —	
1 » » Puchow-fu	2,400: —	
2 » » Hoyang	1,396: —	
1 » » Sinan	2,000: —	
1 » » Mienchi	2,500: —	Kr. 32,968: —
		Summa Kr. 87,902: 88

Skulder:

Inga.

Året 1911, i flera afseenden ett bemärkelseår i missionens historia, har äfven därigenom blifvit till varaktig åminnelse för missionens vänner, att därunder ett hem kunnat öppnas för missionärernas barn. Angående detta behjärtansvärda verks början, fortgång och lyckliga fullbordan få revisorerna hänvisa till kommittéens berättelse.

Med tacksamhet få revisorerna omnämna följande till missionens förmån gjorda testamentariska dispositioner, nämligen

1. Enligt testamente efter afidna makarna Godholm i Filipstad Kr. 3,425, hvilket belopp blifvit redovisadt bland ofvanomnämnda gåfvomedel.

2. Enligt testamente efter afidne konsul P. Olsson i Helsingborg Kr. 10,000 att utbetalas vid utgången af år 1916, kommande sterbhuset att under tiden godtgöra ränta å beloppet.

Revisorerna hafva tagit del af styrelsens protokoll, hvarjämte inför revisorerna blifvit företedda åtkomsthändingarna till missionens egendom i Dufbo samt brandförsäkringsbref å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 20,500 för Missionshemmet
» 24,000 » »Barnens hem»

För löseegendomen:

Kr. 14,000 vid hemmen
» 500 » kontoret

äfvensom insättningsbevis från bank å missionens kontant inestående medel, och har därvid intet varit att erinra.

Vid å Missionshemmet vid Dufbo den 4 maj aflagd besök befunnos byggnader och inventarier väl vårdade och underhållna, hvarjämte den nyuppförda byggnaden för missionärsbarnen gjorde ett i alla afseenden synnerligen godt intryck.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer hafva befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka, att ansvarsfrihet för förvaltningen af missionens medel under år 1911 varder Kommittéen beviljad.

Stockholm den 6 maj 1912.

Frits Eckert. F. T. Olsson. Carl Boberg.

Kommittéen för S. M. K.

består af följande ledamöter:

a) ordinarie:

E. Folke, ordf.
J. Rinman, rektor, v. ordf.
O. v. Feilitzen, kommandör, t. f. sekreterare.
K. G. Magnusson, ingenjör, kassaförv.
Karl Fries, fil. dr.
Joh. Hedengren, godsägare.
I. Landgren, ingenjör.

b) konsultativa:

Knut Bergh, med. dr.
H. Dillner, öfverstelöjtnant.
Su. Johnson, fabrikör.
A. Hylander, kyrkoherde.
K. E. Bjursten, banktjänsteman.

Missionens damkommitté

har följande ledamöter:

Doktorinnan Maria Berg.
Fröken Emma Beskow.
Fru Inez Bölling.
Fru Bell Fries.
Fru Elin Holmgren.
Fröken A. Schön.
Fröken L. Schön.
Fröken S. Storckenfeldt.

S. M. K:s Kaliforniakommittés

medlemmar äro:

Alex. Danielsson, ordf.
Ch. Anderson.
A. T. Lindgren, kassör.
L. E. Wilén.
Wm. Larson.
O. Allen, v. ordf.
K. G. Lindqvist.
E. H. Lindqvist.

Svenska missionens i Kina missionärer.

(Årtalet angifver året för deras ankomst till Kina)

a) i Kina:

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (född Blomberg)	1892
Fredrika Hallin	1889
August Berg	1890
Augusta Berg (född Hulander)	1892
Axel Hahne	1890
Anna Hahne (född Watz)	1893
Anna Janzon	1890
Frida Prytz	1890
Carl F. Blom	1892
Ethel Blom (född Usher)	1901
Theodor Sandberg	1892
Sekine Sandberg (född Storhaug)	1891
Robert Bergling	1892
Dagny Bergling (född Aas)	1893
Anna Eriksson	1892

Ebba Burén	1894
Hugo Linder	1894
Marie Linder (född Bordson)	1903
Emma Andersson	1895
Agnes Forssberg	1896
Maria Pettersson	1896
Gustaf Adolf Stålhammar	1897
Mina Stålhammar (född Svensson)	1897
Ossian Beinhoff	1902
Edith Beinhoff (född Rowe)	1903
Verner Wester	1903
Andrew Ericsson	1903
Elisabet Ericsson (f. Hesse)	1907
Ida Andersson	1903
Nathanael Högman	1903
Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
Maria Nylin	1904
Rikard Andersson	1905
Hildur Andersson (f. Engström)	1908
Olga Ahlman	1905
Maria Björklund	1907
Maria Hultkrantz	1907
Anna Rosenius	1907
David Landin	1908
Malte Ringberg	1908
Nils Svensson	1909
Josef Olsson	1910
Gertrud Halldorf	1911
Oscar Carlén	1912
Gerda Carlén (född Wetterstrand)	1912

b) i hemarbetet:

Erik Folke	1887
Inez Bölling (född Berzelius)	1902

c) Antagna ännu ej utsända missionärer:

Ester Berg
Ingeborg Ackzell
Svea Wibell
Emilie Samuelsson
Johan Andersson

Hagberg, S. E., kyrkoherde, Tenhult.
Hagstrand, O. F., komminister, Hultagård.
Hall, G., hemmansägare, Böneryd, Ödeshög.
Hallberg, A., kyrkoherde, Flisby.
Hansson, Carl, Göteborg.
Henriks, S., kyrkoherde, Svartorp.
Hultberg, N., folkskollärare, Hörle.
Hultin, J. W., folkskollärare, Torstorp, Finspång.
Häggeström, L., komminister, Norrköping.
Johansson, A. P., landtbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
Johansson, J., f. d. folkskollärare, Uppsala.
Johansson, J., landtbrukare, Rude, Gisebo.
Johanson, J., patron, Essgårdet, Källängen.
Johansson, S., handlande, Eksjö.
Johanson, S. grosshandlare, Luleå.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Sandseryd, Jönköping.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Jonsson, J. A., landtbrukare, Espefall, Medalby.
Jørgensen, N., direktör, Tullgarn, Jerna.
Kjellberg, E., brukspatron, Göteborg.
Kjellgren, K. G., komminister, Sundsvall.
Klingner, G., komminister, Göteborg.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Lindblom, C. F., kontraktsprost, Askeby.
Lindkvist, E., konsul, Norrköping.
Lindström, Aug., kyrkoherde, Helsingborg.
Lingström, A., rektor, Mariannelund.
Ljungqvist, C., handlande, Mullsjö.
Meurling, Ch., kontraktsprost, Kristdala.
Mogensen, F., handlande, Glemmingebro.
Nilenius, K., apotekare, Jönköping.
Nilsson, A., folkskollärare, Hackwad.
Norbäck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nordling, J., revisor, Kramfors.
Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
Nystedt, B. J., folkskollärare, Göteborg VI.
Odhner, C., rådmann, Mariestad.
Olsson, Anders, nämndeman, Norderö.
Olsson, Carl, komminister, Näfvelsjö, Lannaskede brunn.
Olsson, C. M., fabrikör, Sunne.
Olsson, P., hemmansägare, Granby, Hallsberg.
Ottander, O. A., kontraktsprost, Östervåla.
Oxelqvist, N., verkställare, Huskvarna.
Persson, P. G., Göteborg.
Pettersson, A. J., kontraktsprost, Torsåker.
Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungemy.
Pettersson, P. E., handlande, Hvetlanda.
Qvarnström, K., kyrkoherde, Ingatorp.
Ramsten, H., kommandörkapten, Malmö.
Risberg, P., kyrkoherde, Lofta.
Rydén, A., kyrkoherde, Ramsele.
Rydquist, E., kyrkoherde, Gistad.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., pastor, Huskvarna.
Sandén, Joh., kyrkoherde, Askersund.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Stenbäck, C., pastor, Södertelje.
Sund, K., folkskollärare, Norrköping.
Svanberg, J., maskinist, Hästö, Karlskrona.
Svensson, G., kamrer, Lidköping.
Söderborg, A., folkskollärare, St. Mellösa.
Söderholm, G. E., pastor, Öfverlänäs, Undrom.
Tham, P., provinsialläkare, Gamleby.
Thavenius, G., apotekare, Ulricehamn.
Thörnqvist, S., landtbrukare, Maspelösa.
Torin, K., kyrkoherde, Sjövik.
Tronët, P., stationsinspektör, Nässjö.
Unosson, C., Forserum.
Wahlström, L. J., grosshandlare, Göteborg.
Vennérsten, K., sekreterare, Borås.
Westerström, K., landtbrukare, Tumba.
Westman, A., handlande, Korsnäs.
Willén, G., kyrkoherde, Edsberg.
Wittencrona, A., kyrkoherde, Rök.
Åberg, Joh., kyrkoherde, Upplands Ekeby.
Åkesson, O., folkskollärare, Askeby.
Åström, J., kronojägare, Hålland.
Öberg, F., kyrkoherde, Wännäs, Spöland.

Ombud i landsorten.

a) Manliga ombud.

Ahlborg, J. O., folkskollärare, Klämma, Oskarshamn.
Ahlgren, V., kyrkoherde, Åsby.
Ahlstrand, K. O., folkskollärare, Risinge, Finspång.
Andersson, S., landtbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, A., folkskollärare, Betlehem, Kristinehamn.
Andrén, Karl, folkskollärare, Åker.
Beckman, Carl, pastor, Ödestugu.
Berg, M. E., handlande, Ödeshög.
Berggren, Olof, kyrkoherde, Råda.
Bergh, A., kyrkoherde, Barkerydsby.
Bergqvist, F., kyrkoherde, S. Sandsjö.
Bergström, E., kyrkoherde, Odensviholm.
Blomberg, K. M., f. d. folkskollärare, Liljeholmen.
Bodorff, P. A., kyrkoherde, Halltorp.
Bohlin, A., folkskollärare, Källunge, Gotland.
Bäärnhielm, A., kapten, Umeå.
Carlbohm A. E., kyrkoh., Backe.
Carlsson, C., rådmann, Lindesberg.
Carlsson, C. W., predikant, Töreboda.
Dahlberg, F. G., folkskollärare, Götene.
Dahlgren, F. J., folkskollärare, Ånge.
Dahlin, A., predikant, Öfvanmyra.
Dahlstedt, L., kyrkoherde, Wilhelmina.
Dickson, A. E., godsägare, Alingsås.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Elmers, O., kyrkoherde, Wånga.
Eriksson, E., förste lärare, Järnboås.
Ernstqvist, G., kyrkoherde, Åsaka, Vartofta.
Falk, J., komminister, Eksjö.
Forshell, J. Plym-, kyrkoherde, Markaryd.
Granér, G., folkskollärare, Motala.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Gyllensköld, A., kommandörkapten, Djursholm.

b) *Kvinnliga ombud.*

Andersson, Ch., fröken, Vadstena.
 Billing, E., fröken, Flisby.
 Brusewitz, H., fröken, Hofva.
 Degerholm, E., fru, Mariestad.
 Didoff, K., lärarinna, Växiö.
 Dillner, H., fröken, Nora.
 Eklund, M., fru, Västerås.
 Florén, M., fröken, Herrljunga.
 Gallander, G., fröken, Uppsåla.
 Gauffin, A., fröken, Kristianstad.
 Granlund, E., fru, Skärfsta, Sollefteå.
 Holmgren, A., fru, Köping.
 Johansson, A., fröken, Alingsås.
 Karlsson, M., fru, Askaremåla, Misterhult.
 Koch, A., fru, Linköping.
 Landgren, S., fröken, Ystad.
 Lindskog, E., fru, Nässundet.
 Nyblad, S., fröken, Skellefteå.
 Nylander, N., fröken, Sparfboet, Bollnäs.
 Olsson, E., fröken, Helsingborg.
 Pettersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackvad.
 Samuelsson, A., fröken, Lilla Ullevi, Vadstena.
 af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
 Sundell, J., fru, Malmö.
 Svensson, S., fröken, Skärstad, Lyckås' gård.
 Uhrbom, fru, Värnamo.
 Weinberg, E., fru, Karlstad.
 Wettermark, M., fröken, Öxnered.
 Widmark, E., fru, Helsingborg.

Hemgångna ombud.

Wilhelm Tham.

Brukspatron *Wilhelm Tham* blef ombud för Sv. Missionen i Kina 1906, men hans missionsintresse hade då redan i flere år tagit sig uttryck såväl genom frikostiga gåfvor som på andra sätt. Äfven hans hem hafva missionens arbetare flere gånger gästade, hvarvid de alltid mottagit dyrbara intryck af hans kristliga och flärdfria personlighet.

* * *

Karl Hultkrantz.

Godsägaren, f. d. riksdagsmannen, *Karl Hultkrantz* kallades redan den 16 juni 1890 till missionens ombud. Under alla de nära 22 år, som detta ömbudskap varade, omfattade han vår mission med varm kärlek och stort intresse. Då han under riksdagarna vistades i hufvudstaden, deltog han många gånger i missionens offentliga möten, och vid dess bönemöten har han flere gånger framburit enkla, trosstärkande vittnesbörd. Ofta hafva missionens arbetare åtnjutit gästfrihet i hans hem å Björnö, Värmland, och varit inbjudna att där hålla möten.

Det var dock icke blott på detta sätt, som han

nitälskade för Herrens verk i Kina. Han gaf 1906 till detta verk sin egen dotter.

I denna tidning hafva vi redan den 15 febr. i år gifvit några korta uppgifter om denne gamle, trofaste missionsväns lif.

Då sådana män som dessa båda gå ur tiden, stiger en tyst bön upp till Gud från deras hjärtan, som älska Guds rike: Herre, gif missionen, gif vårt land ännu många män lika dem i kristlig karaktär och i själfuppoffrande intresse för allt det, som främjar ditt namns ära!

*En hälsning till missionens ledare
och vänner med anledning
af 25-års jubileet.*

O, klippa (= Kina), när skall du öppna dig?

Frans Xavier.

»Fjärran i öster ej än synes skina
Ljuset, som sändes till skuggornas land.
Skarorna, Herre, ju dock äro dina,
Herre, så räck dem din frälsande hand!»

Så uti väster hörs troskämpen ropa,
Bedja och kämpa med världarnas Gud:
»Finnes ej någon i hela Europa
Villig att följa sin Mästares bud?»

Sakta från söder då skepp synes glida
Hän emot östern med frälsningens ord.
Kämpen ombord är ock villig att sprida
Ljuset och friden till främmande jord.

Hän genom vågor och stormar han tränger,
Snart han det afägsna målet har nått,
Klippan den hårda han dock icke spränger,
Trotsande böner, hon slutas alltfort.

Sekler ha svunnit, men än råder natten,
Afgudars välde är orubbadt kvar.
Klippan den hårda dock brutits af makten,
Vägen är öppen. Gud öppnat den har.

Då ifrån England budbärare sändes,
Kina får mottaga frälsningens bud.
Väl möta hinder; till framgång de vändes,
Afgudars makter nu krossas af Gud.

Sändebud flera se'n följa i spåren,
Äfven från Sverige ha vittnen utgått.
Alla ha pekat på öppnade sären,
Jesus för människors synder har fått.

Ordet om frälsning nu ljuder i Kina,
Tusende hört det och ensaldigt trott,
Många gått ut att bland bröderna sina
Vittna om friden och glädjen, de fått.

*Mången, som förr varit bunden vid världen,
Frigjord och lycklig nu tjänar sin Gud,
Sjunger om skatter af rikare världen,
Jesus skall gifva åt väntande brud.*

*Stormar väl kommit, planteringen sköflats,
Herrens utvalda fått offra sitt lif.
Silfret har renats, och guldets har pröfvats,
Herrens församling blott lutrats därvid.*

*Än synas oro och nöd vilja komma,
Skingrande skaran, nyss samlad i frid.
Dock tro vi Herren blott pröfvar de fromma,
Stärker och fostrar för kommande tid.*

*Gif då, o, Herre, att snart må inbryta
Tiden, då väntande skaran kan gå
Fredligt fast eldigt att åter nedbryta
Fästen, som hindra, och fienden slå!*

*Vänner, som samlats att kvartscklet fira,
Hälsning Er sänds från Sincernäs land.
Samman med Eder ett tack vi ock gifva
Herren i höjden för hjälpande hand.*

*Bedjen, att skördarnas Herre utsänder
Vittnen, han kallat för arbetet här,
Samt att därhemma upplystas de händer,
Som gifva krafter, så framåt det bär.*

*Böner och offer vi så må fram bära
Honom, vår Konung, ty så han befallt.
Må vi af honom enträget begära:
»Komme ditt rike i kraft öfverallt!»*

*Då uti öster skall ljus kunna skina,
Skingrande mörkret i skuggornas land.
Skarorna, Herre, då helt äro dina,
Herre, du tecknat dem har på din hand.*

Chefoo, febr. 1912.

D. Landin.

Bland de nödlidande i norra Kiangsu.

Nyårsfirandet i Kina hade i år en alldeles särskild prägel. Mycket af det buller och bråk samt afbrännande af smällare och raketer, som eljest är urgammal sed härute, hördes ej af denna gång, delvis på grund af ämbetsmännens förbud. Det var ett sorgens och nödens år, som hade lupit till ända, och man visste ej, hvad framtiden bar i sitt sköte.

På vissa trakter af landet hade man dock klart för sig, att

det nya året skulle medföra grufelig nöd.

Man hade där esomoftast haft besök af hungersnödens bleka vålnad och visste, huru svårt det var att undfly greppet af dess magra armar, hvilka tycktes kunna nå huru långt som helst.

Detta var ej minst fallet i vissa delar af provinserna Anhui och norra Kiangsu. Denna del af landet är, sade någon helt nyligen, lik en väldig vattenkanna, och för att hålla denna myckna vatten inom tillbörliga gränser har man ett helt nät af kanaler, som stå i förbindelse med hafvet.

Många års erfarenhet har emellertid visat, att

kanalerna äro ej tillräckliga

för att afleda tillflödet under snösmältnings- eller regnperioder. Den bördiga åkermarken täckes då af vattnet, som med fruktansvärd styrka bryter igenom kanalbankarne eller ock stiger högre än dessa. Att sedan få någon skörd är otänkbart. Fattigdom och nöd blir följd, och det tager den hemsökta landsdelen lång tid att repa sig efter ett öfversvämningsår. Inträffar då också snart ett nytt sådant, blir eländet outhärdligt. I de nämnda provinserna hade folket ej hämtat sig efter nödåret 1906, då en ny vattenmassa förra året böljade fram, medförande fruktansvärda följder.

Många familjer sökte utvandra för att på andra platser söka skaffa sig dräglig utkomst. Man har förr kunnat få se rader af sådana, som lastat några få tillhörigheter på en skottkärra och så dragit åstad, de ha ej vetat hvart. Men i år har man

hindrat utvandringen,

och så har det återstått blott två ting att välja emellan: att lägga sig ned och dö eller att gå ut och röfva. Ty hvad skall man taga sig till? Jorden såldes, så länge man hade någon, fastän man blott fick en tredjedel af värdet, eftersom det var nödår. Ens bohag hade förvandlats till pengar eller lifsmedel; takhalmen på det hus, man bodde i, hade blifvit inköpt af någon granne, som i det längsta ville hålla sin dragare vid lif; taktimret hade öfvertagits af någon, som begagnade sig af de gynnsamma omständigheterna att för en ringa penning komma öfver en värdefull handelsvara. Barnen — i vissa fall t. o. m. hustrur — hade sålts till någon, som kunde föda dem.

”Jag kan likaväl riskera att dö som röfvar som att svälta ihjäl”, mumlar mannen för sig själf, där han sitter med hufvudet i händerna och tänker. Stackars man! Utan Gud och utan hopp i världen ryggas han tillbaka för det hemska i att dö. Ännu har han lifskraft, om den ock är något afdomnad. Han blyges för sig själf, och stegen äro i början dröjande, men ... hemmet är sköfladt; ingenstädes har han att taga vägen; han vill ha föda, kostahvad som helst. Han går.

Och häri ligger förklaringen till att för närvarande

röfvar öfversvämma

landet såsom gräshoppsvärmar. Undan för undan plundras byar och enskilda, eller ock få de köpa sig

fria för penningar. Äfven utlänningar och missionärer, hvilka man eljest ej gärna angriper, plundras nu på allt hvad de hafva, t. o. m. på sina finger-ringar. Godt, om de få behålla två plagg på kroppen! Allt djärfvare bedrifver rapporteras. Ett sällskap röfvare gingo nyligen ombord på en flodångare här i trakten, gjorde sig under resan till herrar öfver den samt tvungo passagerarna att gå i land utan att få medtaga det minsta.

Alla kunna ej bli röfvare.

Här äro kvinnor och barn, och här äro sådana, som ej äga nog fysisk kraft för röfvarlivet, eller hvilkas sinnen undgått att trots långvarig fattigdom försoffas, eller hvilka ej vilja riskera att bli gripna och straffade med förlust af lifvet. Det är dessa, som i tusental duka under i den ojämna kampen mot svält och köld. När man går vägen fram och ser något föremål, täckt af en halmatta, då vet man, att det är ett af hungersnödens offer, som befriats från en eländig tillvaro. Eller om man ser ett par strumpor och några trasor till klädnad ett stycke från stigen, då förstår man, att de tillhört ett annat offer, som fått tjäna hundar eller vilda djur till föda.

Hvilka åtgärder ha då vidtagits för att afvärja dessa svårigheter, som dels sluka tusentals offer och dels — hvad värre är — lämna de öfverlevande i ett moraliskt oeffterrettighetstillstånd?

Regeringen har under föregående år gjort rätt stora pekuniära ansträngningar för att hålla de nödlidande vid lif genom gratisutdelning af lifsmedel. Men man har ej gått till botten af frågan. De nuvarande kanalerna borde utvidgas och nya sådana anläggas, så att vattentillflödet finge utrymme nog. "Om de nödställda skulle göra detta arbete, behöfde de mer mat", ha ämbetsmännen svarat, och så har man föredragit att låta folket halfsvältande draga sig fram under nödåren i stället för att för framtiden afhjälpa olyckan. Just likt den gamla kinesiska regeringen — och hela det kinesiska folklynnet för öfrigt! I år har ingen regering med verklig kraft funnits på grund af de oordnade förhållandena. Och på grund häraf ansåg sig

nödhjälpskommittéen

för Centralkina nödsakad att i större utsträckning

än eljes taga sig saken an. Hvad särskildt Norra Kiangsu beträffar, har en varmhjärtad och energisk missionsläkare, dr Woods, vetat att intressera och organisera en hel del krafter. År 1906 var han också den ledande själen i undsättningsarbetet, blef nedbruten till sin hälsa och måste resa hem. Han har emellertid nu åter satt in sin begåfning på olika områden uti lösandet af den nog så kinkiga frågan att "rädda de döende" och lyfta ett i moraliskt afseende sjunkande område med flera millioner invånare.

Metoden

i arbetet torde vara något olika på olika platser. Den som tillämpas här, är följande:

De ledande äldste i ett af öfversvämning drabbadt distrikt samlas och säga, hvilket utdikningsarbete som mest skulle gagna trakten. De veta nämligen af mångårig erfarenhet, hvar vattnet stannar längst, och i hvilken riktning det rinner. Kinesiska lärare, sådana till hvilka dr Woods har personligt förtroende, få sedan i den trakten gå från hem till hem och undersöka, om hjälp bör lämnas och i så fall till huru många af familjens medlemmar. De lämna ut en biljett för ett visst antal "munnar", hvarvid två barn under 16 år räknas såsom en mun. På platser, där födoämnen äro svåra att anskaffa och sålunda betinga högt pris, upprättas nederlag af lifsmedel. Eljest utbetalas pengar kontant för hvarje persons dagsverken. Kontroll öfver arbetets

utförande samt utdelning af ersättning vare sig i pengar eller lifsmedel har öfverlämnats åt missionärer, som hopskrapats från olika sällskap. Man väntar, att en missionär skall kunna allt, t. o. m. uppgöra beräkning af schaktningar och annat dylikt, som aldrig förr kommit i hans väg. Tanken har kanske kommit från 2 Tim. 3: 17, där det säges, att en Guds människa skall vara "till allt godt verk skicklig"!

Lifsmedlen

bestå dels af ris eller hirs dels af ett slags pressade oljekakor. Kineserna kalla dem för bönkakor, enär råmaterialet utgöres af ett slags oljehaltiga bönor. I vanliga fall ätas de ej utan användas för gödning af åkerjorden. Men de kunna kokas och ätas samt lämna en känsla af mättnad, för hvars ernående eljes mycket ris skulle åtgå.

»Marmorpalatset», som af Kina Inlandmissionen välvilligt upplåtits till bostad åt våra missionärer under deras vistelse i Chefoo.

Skuggsidor

i detta eljest glädjande arbete finnas också och torde något vidröras. En af dessa är den lättja, som många ådagalägga vid utförandet af gräfningen. En annan skuggsida är den otacksamma och poc-kande ande, som lätt kommer in bland de nödlidande. Det i mina ögon sorgligaste är emellertid, att mången använder alla de sätt, han kan uttänka, för att skaffa sig själf en alldeles oberättigad vinning af nödhjälps-medlen på bekostnad antingen af utlänningarna eller af de nödstälda. Man behöfver i sanning erinras om ordet: "Förtröttens icke att göra det goda." Den naturliga känslan af medlidande och kärlek kan genom dylika erfarenheter förkvävas, men så icke Jesu Kristi kärlek. Om vi, utländska kontrollanter, finge nåd att genom vårt lif och våra handlingar uppenbara den kärleken och dess lifskälla, skulle mycket vara vunnet, ty icke ens i ett hungersnödsdistrikt lever människan af bröd allena.

Malte Ringberg.

Dagboksanteckningar.

Af V. Wester.

19 mars 1912.

I middags kommo vi till Yuncheng, den gamla kära platsen, så rik på minnen. Ingen hade en aning om min ankomst, förrän jag stod midt ibland dem! Hvilken uppståndelse — riktiga glädjetjut! Bibelkvinnan Ma utbrast: "Kommer pastorn ramlande från himlen?" Så var det frågor till höger och vänster om den ene och den andre — ack, så välkommen jag var!

Allt är sig likt här och synes gå som vanligt, d. v. s. på stationen.

21 mars.

Den eskort, jag hade från Pinglu-mandarinerna, hade haft bref med till den tao-tai, som här är tillförordnad, hvarför denne genast sände hit fyra soldater att uppvakta mig under dessa dagar. De sändes naturligtvis tillbaka.

Nämnde tao-tai, d. v. s. den som satts att förestå alla civila ärenden på platsen, är från Linchin och har suttit i fängelse 1½ år för sina revolutionära idéer. Vi uppvaktade hvarandra i går. Han sände sedan hit den finaste festmåltid. Generalen, d. v. s. den man, som har hand om alla de militära ärendena, lofvade mig en eskort på 30 kavallerister till Honanfu i nästa vecka. Öfverallt ute uppvaktas jag af soldater med dragna sablar, som göra honnör.

Här i södra Shansi är allting lugnt. Affärerna komma att börja igen, så snart varor kunna fraktas hit. Skolorna pågå på flera ställen, och inom kort torde alla vara i gång. Nya skolor planeras ock. Mitt totalintryck af besöket här är, att vi borde snarast möjligt återvända till fältet*, åtminstone till Shansi och Shensi. Den senare provinsen är dock ej ännu så säker på grund af stridigheter emellan

de ledande. Den största närmast föreliggande svårigheten i Kinas politik torde blifva att till ett för-ena de olika provinserna, hvilket för öfrigt kanske aldrig kommer att lyckas, enligt hvad de politici, jag under resan träffat, synas frukta.

Om intagandet af Puchow-fu med dess underlydande städer skulle en hel bok kunna skrivas. Omkring den 10 dec. förra året öfverfölls och plundrades Puchow af en känd röfvarhöfding från Honan med hans följe. Båda rådhusen brändes. Lugn återställdes af regeringstrupper, som voro förlagda där men senare indrogos till Yuncheng. I slutet af samma månad kom den revolutionära armén från Shensi öfver floden vid Puchow. I hvarje stad flydde alla mandariner, hvarefter staden utan strid af de ledande öfverlämnades åt de revolutionära. På väg från Haichow till Yuncheng öfverfölls dessa alldeles oväntadt af regeringstrupper. En förtviflad strid uppstod, som slutade med att de senare flydde till de sina in i Yuncheng och stängde stadsportarna. De revolutionära anföllö staden, vilda i sitt raseri, öfver att denna gjorde motstånd. Här voro de ej beredda på att de förföljande skulle komma så hastigt efter, hvarför de ej hade stadsmuren bättre besatt, än att några vilda sällar kunde klättra uppför densamma. Några möttes af bajonetter och störtades ned, andra kommo i deras ställe, och det oförklarliga hände, att flera lyckades komma upp, in i staden och bort till stadsporten. Låset slogs sönder, porten öppnades för de utanför väntande skarorna, och staden var tagen på omkring en timme, ej som förut uppgifvits efter 13 dagars belägring. Detta skedde den 1 jan., samma dag som Kinas förste president installerades i sitt ämbete.

Vännerna här på stationen visste ej, hvad de borde göra. De föllo på knä och bådö Gud hjälpa och bevara dem. Kulor hveno genom luften och slogo ned på gårdar och tak. Det varade blott en kort stund. Så hörde de två skarpa skott utanför dörren och rusade då åt bakgårdarna. "Ty", tänkte de, "nu komma de in". Som det emellertid blef lugnt och ingen kom, gingo de ut och sågo då soldater posterade utanför för att skydda mot inbrott. De hade haft order att genast rusa till missionsstationen, då stadsporten öppnades, detta på tillrådan af en bland ledarne, som en gång besökt missionärerna och blifvit väl mottagen. I ett nu var staden full af folk. Soldater strömmade in i tusental. Häroller började förkunna på gatorna att, om det vore goda människor i husen, borde de genast öppna dörrarna. I annat fall sloges dessa in, ty nu skulle man leta reda på mandariner och alla regeringsvänliga soldater. De våra öppnade, och de utanför varande frågade, hvem som bodde där. De fingo till svar: "Detta är missionsstationen. Se skylten." "Ja, visst — å ja, då veta vi — detta är en god plats, här ha vi ingenting att söka." Soldaterna inbjödos att stiga in och dricka té samt äfven undersöka platsen. "Nej, nej", blef svaret, "dessa platser känna vi till" — och så gingo de till nästa dörr. Denna ledde till Sandbergs bostad. "Öppna, öppna, annars spränges porten!" Evangelisterna sprungo ut och förklarade, att äfven

* Ännu har svenske konsuln icke lämnat sitt medgifvande härtill.

detta hus tillhörde stationen, ehuru den utgången aldrig användes och därför ingen skylt fanns där. "Å—jaså, det kunde vi inte veta; vi be tusen gånger om ursäkt." Detta är allt obehag, om det ens kan kallas så, som de våra i Yuncheng haft under denna svåra tid. De en gång förut omtalade rövverierna i staden föröfvades af fångarna i fängelset, hvilka under tumultet släpptes ut. I denna villervalla flydde den stackars tao-tai, klädd i trasiga kläder och nedsmetad i ansiktet för att ej bli igenkänd. Han kom lyckligt till det då ännu regeringsvänliga Taiyen, där han tillsade ledarne, att städerna Hungtung och Chaocheng borde förgöras i grund, enär alla där vore rövfare. Trupper sändes genast till den senare platsen, som lades i ruiner. Endast missionsstationen, där flera missionärer befunno sig, skonades. Mr Lutley, en af Kina Inlandmissionens missionärer, som hela tiden varit kvar i Shansi, red då i smyg i sporrsträck till den andra staden, kallade tillsammans de styrande och rådde dem att genast bereda sig att fredligt taga emot fienden; törhända skulle platsen då sparas. Stora penningesummor sammanskötes af de förmögna, matvaror i massor anskaffades, festmåltider anrättades, och när trupperna kommo, möttes de på långt afstånd af en deputation med Mr Lutley i spetsen — och så lämnades staden alldeles oskadad.

(Forts.)

Hvad hammaren hade att säga.

I ett litet rum i en stor stad satt en troende mor uppe timme efter timme af natten och väntade på sin son. Sådant hade icke sällan skett. O, hur mången gång hade icke midnattstimmen slagit, innan hon hört hans fotsteg! I stället för att vara ett stöd och en hjälp för sin ensamma moder tillbrakte han sina aftnar i sällskap med ytliga unga vänner. I synnerhet var det en ung flicka, Ellen, som utöfvade ett dåligt inflytande på honom. Hvar gång han varit i hennes sällskap, var han vid hemkomsten vid dåligt lynne samt visade tydligt sin förgärlighet öfver att modern satt uppe och väntade.

En afton kom han ganska tidigt hem men såg alldeles förbi ut. Hvad hade hänt? Hade något kommit emellan honom och Ellen? Ännu mer upprörd än han kommit, lämnade han efter en stund hemmet. Timme efter timme satt modern där och väntade. En namnlös ångest grep henne till sist. Tänk, om han gått och tagit sitt lif!

Plötsligt slog henne den tanken, förvisso henne ingifven af Gud själf: "Hvad skulle du göra, om en fjäder gått af i din klocka? Du skulle bära klockan till urmakaren. Han, som gjort klockan, skulle bäst förstå att ställa den i ordning. Just så vill jag göra med min sönderslitna gosse." Hon föll på sina knän och riktigt lade sin son på sin Guds hjärta. "Du vet, Gud", sade hon, "hur maktlös jag är. Endast du, som skapat min gosse, kan ställa till rätta det, som inom honom är i olag." En obeskriflig frid och trygghet fyllde hennes hjärta. Lugn satt hon sedan och väntade. Och lugnet rubbades ej, ehuru timme efter timme gick.

Slutligen hörde hon nyckeln vridas om i låset. Hon såg på sin son. Det förtviflade, olyckliga uttrycket i hans ansikte var försvunnet. "Nå, min gosse", frågade hon vänligt, "har du blifvit sams med Ellen?" Med ett uttryck af helig frid svarade han: "Mor, jag har varit hos den, som är bättre än Ellen. Jag har mött Jesus, och han har frälst mig."

Från denna stund öfvergaf den unge mannen sitt gamla ytliga umgänge. Hans sinne var vänt till något högre. Ja, snart brann han af längtan att få förkunna evangelium.

En dag kom han med strålände ansikte till sin mor och utbrast: "Ack mor, jag måste gå. Hvar gång jag står vid stället och hör hammarens slag — han var smed till yrket — är det, som hörde jag: 'Kina för Kristus, Kina för Kristus!'"

Den unge mannens kallelse visade sig verkligen vara från Gud. Han kom ut till Kina och blef en af Kina Inlandmissionens mest allvarliga och uppoffrande missionärer.

Hemvändande och utresande missionssyskon.

Den 26 april afreste sjöledes makarna *Blom* med sin lilla dotter från Shanghai till Europa. Ehuru fru Blom, Herren till pris, är betydligt bättre, anses, att hon för att om möjligt återvinna sin fulla hälsa behöfver vård och hvila i hemlandet.

Den 12 dennes lämnade *missionär och fru Carlen* Sverige för att öfver Genua anträda resan till Kina.

Till Kina återvänder ock via Sibirien kort efter årsmötet missionär *August Berg*.

Förvisso vilja missionens vänner med sina förböner följa såväl våra hemvändande som utresande syskon. Må de förnimma, att Herren, deras Gud, är deras starkhet och borg, att han låter sitt ansikte lysa öfver dem och ledsagar dem!

Gåfvor,

influtna till Missionshemmet under mars och april månader: 1 bundt linnelärf till handdukar af H. T., Sthlm; 3 duss. handdukar samt 1/2 duss. nysilfvergafflar från E. och M. T., Tranås; 12 höns och 1 tupp från F. M., Glemmingebro; apelsiner från A. B., Sundbyberg; 10 tjug ägg fr. A. P. J., Sthlm; 5 d:o d:o fr. F. M., Glemmingebro; 1 duss. glashaanddukar fr. B. F., Sthlm; 1/2 duss. kökshanddukar fr. S. B., Sthlm; diverse små bord- och lysdukar fr. I. F. samt A. S., Sthlm.

Kr. 30 till »påkmat» fr. L. o. A. S., Sthlm.

Redovisning

för till Svenska Missionen i Kina influtna hungersnödsmedel under april 1912.

Onämnd kr. 7; C. V. D., Sthlm, kr. 10; A. T., Sthlm, kr. 30; E. E., Sthlm, kr. 10; O. v. F., Sthlm, kr. 30; J. L., Sthlm, kr. 100; L. M. F., Sthlm, kr. 4; E. L. kr. 10; G. R., Sthlm, kr. 6; Familjen S., Elkerö, kr. 3; S. E., Sthlm, kr. 10; »Tackoffer åt Herren» kr. 50; L. J. kr. 5; Stadsmissionens barnhem, Sthlm, kr. 6; J. A. B., Vassmolösa, kr. 5; Missionsvänner i Bodanis, Nässjö, kr. 25; 1 st. för blommor på J. L:s graf kr. 5; Lärarinor gm E. N.,

kr. 5; »För en hungrande kristen kinesfamilj» kr. 5; H. T., Linköping, kr. 15; K. A. S., Degerfors, kr. 2; A. A., Huddinge, kr. 10; E. Z., Borrby, kr. 10; A. O., Borrby, kr. 3; B. N., Rosendal, Limnared, kr. 5; B. S., Västervik, kr. 50; »Till de nödlidande i Kina» kr. 5; G. H., Tålebo, kr. 10; »Herren förser» kr. 5; En deltagande vän kr. 100; R. B., kr. 5; N. N. kr. 5; A. E., Dufbo, kr. 10; E. P., Sthlm, kr. 5; I. P., Björka, kr. 10; Kinne Vedums mfg gm F. G. D., Götened, kr. 46: 38; »Inkomst af tionde», G. Ö., Hufvudskär, kr. 2; M. P., Sthlm, kr. 10; Onämnd kr. 0: 50; E. B., Sundbyberg, kr. 3; G. A. C., Sthlm, kr. 25; O. & E. F., Södertelje, kr. 15; F. P., Björklinge, kr. 5; E. K. kr. 3; A. L. kr. 1; N. L. kr. 1; H. H., Östersund, kr. 50; Insamling i Uppsalagm G. N. kr. 840: 48; S. S. gm E. B., Sthlm, kr. 100; Töcksmarks mfg gm O. O., Töcksfors, kr. 70; A. W., Öster Graninge, kr. 20; fr. en 10-årig gosse gm A. V. kr. 2: 75; S. Y. M., Sthlm, kr. 20; Onämnd gm R. A. kr. 100; M. Stommen, Töftedal, kr. 23; Bäckebo mfg gm E. E., kr. 30; K. E., Uppsala, kr. 10; G. J., Berg, Brälunda, kr. 5; M. T., Kariskoga, kr. 20; C. G. N., Frösved, kr. 5; Fru G., Sköfde, kr. 2; E. S., Frösved, kr. 1; K., Sköfde, kr. 0: 50; A. B., Bäckeby, Rosshyttan, kr. 5; Fru H., Sthlm, kr. 25; O. H., Hagby brunn, kr. 5; Missionsvänner i Ullervad kr. 83; E. R., Sthlm, kr. 100; Missionsvänner i Mistelås gm A. J. K. kr. 33; S., Sthlm, gm E. F. kr. 5; S. S., Sthlm, kr. 5; J. o. K. B., Tranås, kr. 50; L. L. Sthlm, kr. 25; K. F., Sthlm, kr. 50; F. L., Sthlm, kr. 20; P. A., Flyinge, kr. 15; Missionsvänner i Ystad gm S. L. kr. 40; Insamling d. 12 april i Helsingborg gm A. L. kr. 160; F. J., Beateberg, Moholm, kr. 5: 50; G. B. N., Krylbo, kr. 10; några vänner i Kalmar socken gm J. Å., Karlslund, Bälsta, kr. 28: 50; S. A., Mörlunda, kr. 10; A. P., Öfverberg, Sveg, kr. 15; Fru F. gm A. J., Ålingsås, kr. 5; E. o. J. W., Djupvik, Söderhamn, kr. 10; Fru S. gm A. J., Ålingsås, kr. 4; E. P., gm d:o kr. 8; A. J., Ålingsås, kr. 8; B. A. D., kr. 15; A. P. H., Helgum, kr. 10; J. S., Södertelje, kr. 20; Kollekt i Siljansnäs gm A. H., kr. 18: 12; A. J., Styrestad, Norrköping, kr. 10; M. B., Tjärnö, kr. 10; D. J., Borås, kr. 5; J. E., Bäckaskog, Sköfde, kr. 10; C. B., Sköfde, kr. 5; A. E. kr. 10; insamling gm A. E. kr. 25; d:o gm M. J. kr. 5: 10; d:o i Wåmb kr. 5: 90; G. B. kr. 10; Insamling i Misterhult gm M. K., Misterhult, kr. 62; K. K. gm d:o kr. 5; T. P., Perstorp, Hvellinge, kr. 16: 50; Onämnd kr. 5; K. B., Sthlm, kr. 25; C. L. gm Svenska Morgonbladet kr. 2; M. N., Hvellinge, kr. 50; X. gm K. E. B., Göteborg, kr. 10; B. gm d:o kr. 5; S. gm d:o kr. 5; A. gm d:o kr. 10; A. S. gm d:o kr. 2; H. W. gm d:o kr. 10; Bönekretsen hos H. P., Göteborg, kr. 22; från en liten skol flicka, Örebro, kr. 12; L. E., Sthlm, kr. 5; från en missionsvän i Kumla gm H. F. kr. 25; skolbara, Halsjöbo, gm A. B., Södra Vi, kr. 11; Insamling af vänner i Gudhem gm A. J. J., Ugglund, Gudhena, kr. 38; O. A. H., Sätra, Rättvik, kr. 50; E. K., Broby, kr. 10; G. A. o. A. R., Råneå, kr. 16; M. Z., Hammenhög, kr. 5; L. P. Braås, kr. 10; S. St. Sthlm, kr. 20; Es. 41: 17 fr. Onämnd vid bönemötet den 16 april i Bêtesdakyrkan kr. 25; K. N., Svalöf, gm K. M. A. kr. 4; B. och A. M., Ugerup, Skepparslöf, gm d:o kr. 11; Töcksmarks mfg gm O. O., Sthlm, Töcksfors, kr. 41; M. och A. M., Bankeryd, kr. 40; A. B., Sthlm, kr. 25; Insamling af A. W., Wålinge, gm S. L., Ystad, kr. 42; Inkomst af en fest i Engestråk gm K. E. L., Fällträsk, Orrbyn, kr. 25; 70; S. U., Sthlm, kr. 1; Vänner i Köping gm A. H. kr. 35; Onämnd, Höld, kr. 25; från »en Herrens gåldenär» kr. 100; A. F., Tingsberg, Rök, kr. 10; E. G. D., Nyhammar, kr. 5: 50; Insamling å K. F. U. K., Luleå, gm E. B. kr. 58; Onämnd gm O. C., Sköfde, kr. 5; gm M. K., Sköfde, kr. 9; C. B. gm O. C., Sköfde kr. 2; Onämnd, Sköfde, gm d:o kr. 50; Onämnd, Sköfde, gm d:o kr. 3; E. K. Sköfde, gm d:o kr. 10; H. S. gm d:o kr. 3; B., Sköfde, gm d:o kr. 12; A., Sköfde, gm d:o kr. 10; S., Sköfde, gm d:o kr. 10; I. L., Örebro, kr. 10; Onämnd gm E. F. kr. 10; från Uppsala, kr. 76: 15; Kollekt i Lundsbrunn gm F. H. F. kr. 30; Baggetorps kristliga ungdomsförening gm H. H. kr. 50; A. P., Kungälv, Götened, kr. 5; G. N. Y. T. kr. 10; E. E., Sthlm, kr. 3; E. A. L., Undersåker, kr. 25; M. C., Mariestad, kr. 5; Fru M., Sthlm, gm H. E. kr. 1; K. Å., Elmestad, kr. 10; M. A., Böja, Låstad, kr. 2; Kollekt i Öfverlänns gm G. E. S., Undrom, kr. 61; J. D., Ljusne, kr. 10; Onämnd, Fellingsbro, kr. 5; Kollekt å »Libanon», Göteborg, gm K. S. B. kr. 105; gm R. B., Filipstad, kr. 40; från en fest i Helgaröls missionshus gm G. L., Vegeholm, kr. 85; »Ur lilla Martas spår» gm d:o kr. 15; S. E., Sthlm, kr. 10; E. H., Gammelsvenskby, kr. 25. S:a kr. 4,458: 58.

Med varmt tack till hvarje gifvare.

Kommittéen för Svenska Missionen i Kina.

Redovisning

för influtna medel till »Svenska Missionen i Kina»
under April månad 1912.

N:o	Kr.	Ö.
527.	»Tackoffer till Herren» från onämnd gm S. S., Huskvarna	10: —
528.	Syfoeringsmedel från Skärsta, Sollefteå gm E. G.	25: —
529.	G. S., Sthlm, till E. Folkes underhåll	1,000: —
530.	K. F. U. K.'s centralförening; tillägg till M. Björklunds hemresa	3: 65
531.	Gm K. M. A. till A. Forssbergs hemresa	303: 65
532.	Sköfde mfg till O. Carléns underhåll gm P. A. O.	100: —
533.	Onämnd i F. till O. Carléns utrustning	40: —
534.	Kollekt i Alfvesta gm R. N.	15: 05
535.	D:o å K. F. U. K., Malmö, gm S. B.	6: 05
536.	D:o i Ystad gm J. A.	30: 01
537.	Missionsföreningen i Hammenhög gm M. Z.	10: —
538.	Kollekt i Simrishamn gm C. A.	22: 05
539.	Från vänner i Flyinge gm C. F., Flyinge	4: —
540.	Kollekt i Eslöf gm N. O.	20: 63
541.	Krogstorps & Sulegångs syfoering gm A. J., Ishult	25: —
542.	E. S., Kristianstad, »På det dina älskade må varda räddade»	10: —
543.	M. R., Vexjö	40: —
544.	L. M. F., till M. Nylins underhåll gm S. R., Göteborg	300: —
546.	M. S., Mora, öfverbet. på S. L.	4: —
547.	Missionsmedel gm M. S., Mora	189: 50
548.	Missionsvänner i Nässjö gm N. H.	5: —
549.	Onämnd, Ångaryd, Tranås gm K. B.	10: —
550.	Resebidrag från Missionsföreningen, Sala, gm P. A. I.	20: —
551.	O. & K. L., Sala, sparbössemedel	4: 10
552.	»Herrens tia» från O. L., Ryd, Nöl	10: —
553.	Blasieholmskyrkans ungdomsförenings missionskrets gm R. E., Karlsro, Järfva	12: 10
554.	Tackoffer från A. H., Mariestad	100: —
555.	Kollekt i Hassle gm S. A., Brodderud	20: —
556.	Insamling i Mariestads missionshus gm A. H.	150: —
557.	J. A. J., Mariestad, gm d:o	5: —
558.	Hvetlanda flickförening, till Aug. Bergs underhåll, gm W. P., Östersand, Hvetlanda	270: —
559.	Från en gammal missionsvän gm H. B., Hofva	20: —
560.	C. J., gm d:o	2: 60
561.	Onämnd gm d:o	2: 40
562.	J. & K. B., Tranås	50: —
564.	E. E., Saltsjöbaden, gm L. F., Sthlm	30: —
565.	H. S., Uppsala	25: —
566.	Onämnd, Holmsjö	2: —
567.	Th. & Th. A., Tyringe	10: —
568.	A. C., Degerö, Norrtelje	10: —
569.	R., Missionshemmet, Dufbo	4: —
570.	J. S., Hästö, Karlskrona	10: —
571.	»Ett tackoffer till Herren» från O. S. gm J. S., Karlskrona	15: —
572.	Vänner i Norrköping gm E. L.	206: 25
573.	S. och C. J., Håga, Lindesberg	50: —
574.	K. F., Sthlm	100: —
575.	E. & I. V., Djupvik, Söderhamn	30: —
576.	Behållning från skioptikonföreläsningar i Nerke gm R. B. & H. T.	311: 30
577.	Kollekt i Hackvads kyrka	22: 50

Transport 3,665: 84

	Kr. Ö.		Kr. Ö.
	Transport 3,665: 84		Transport 40: — 5,963: 31
578. D:o i Lanna missionshus	14: 44	526. U. S., Edesta, till Barnens hem.....	100: —
579. D:o i Hidinge kyrka	16: 76	545. Missionsvänner i Uppsala, till evan-	
580. D:o i Knista	11: 64	gelist i R. Berglings distrikt, gm	
581. D:o i »	4: 02	G. G.	150: —
582. D:o i Broby missionshus	19: —	563. J. & K. B., Tranås, till Kno-Ta-	
583. D:o i Lanna »	18: 49	cheng's underhåll	150: —
584. D:o i Vintrosa kyrkskola	17: 61	590. L. W., Göteborg, till Barnens hem	100: —
585. D:o i Tysslinge kyrkskola	16: 90	594. C. L., Örebro, till kapell i Chiechow	3: —
586. F., Laxå	5: —	607. A. B. & E. B., Sthlm, till Wang's	
587. A. M., Lanna	5: —	underhåll	50: —
588. Onämnd, Vintrosa	4: 50	611. P. E. W., Sthlm, till Chang Hsio-	
✓ 589. Östra & Västra arbetsföreningarne,		Hsi's underhåll	20: —
Jönköping, gm E. H.	100: —	612. Th. och Th. A., Tyringe, »till våra	
591. 2 Kon. 4: 42—44	300: —	arma bröder och systrar i Kina»	50: —
592. Östra härads kristliga ungdomsförbund,		619. »Dorcas» till arbetet i Ichuan	27: —
till C. Bloms underhåll, gm A. S.	350: —	620. R. B. till d:o	73: —
593. Gm D. B., Sköfde	100: —	627. H. L., Sthlm, halfårsunderhåll för	
595. Kollekt i Betlehems kyrkan, Örebro	17: 61	Gong-sin gm M. B.	30: —
596. H., Gräveby	1: —	631. Visby femöresförening, till H. Lin-	
597. Kollekt i Örebro	164: 08	ders evangelisationsarbete, gm M. S.	29: 55 822: 55
598. Öfverskott vid samkväm i Örebro ..	7: —		
599. Kalmars missionsförsamling, Bålsta ..	10: —		
600. Bönekretens i Kristinehamn spar-		Summa under april månad kr. 6,785: 86	
bössa gm A. A.	16: —	Under jan. & mars månader » 25,152: 69	
601. O. & H. K., Lund	20: —	Under jan. & april månader » 31,938: 55	
602. Sparbössemedel, Kronobäck, gm J.			
A. V. P., Mönsterås	10: 92	Med varmt tack till hvarje gifvare.	
603. Lilla Kinaföreningen i Kronobäck,		<i>Jag skall sluta med dem ett evigt förbund, så att</i>	
gm d:o	58: 25	<i>jag icke upphör att följa dem och göra dem godt!</i>	
604. Onämnd	1: —	Jer. 32: 40.	
605. Kollekt i Månstorp gm J. A. P.,			
Halfara, Åskekärr	10: 51		
606. A. B., Sthlm, samlade 1-, 2- och 5-			
öringar på grund af uppropet: »De			
behöfva icke gå bort.»	10: —		
✓ 608. Stensö arbetsförening i Kristdala för-			
samling gm C. M.	175: —		
609. H. O.	50: —		
✓ 610. Askåsens arbetsförening gm C. L.	50: —		
613. Från en hemgången missionsvän gm			
A. F., Tingsberg, Rök	200: —		
614. K. O., Kristineholm, gm A. J. Y.,			
Tunarp, Rydsnäs	20: —		
✓ 615. Hednäckvinnors vänner, V. Ryd, gm			
d:o	70: —		
616. Sparbössemedel från d:o genom d:o			
617. Säbylund—Folketorps ungdomsföre-			
ning, till V. Westers underhåll, gm			
B. L. Brånsta, Kumla	22: —		
✓ 618. Syföreningen, Korsvägen, gm F. G.,			
Bohult	22: —		
621. Kollekt i Tibro gm W. G.	42: —		
622. Onämnd	6: —		
623. Onämnd, Sköfde	50: —		
924. Onämnd gm E. F. Sthlm	15: —		
625. E. D., Kärgrufvan	5: 25		
626. H. R., gm E. G., Sollefteå	15: —		
628. Angelstads mfg gm A. B.	50: —		
629. I. v. V:s sparbössa genom M. T.,			
Tranås	4: 09		
630. Ch. T., Uddevalla	50: —		
632. Lofva Herren, min själ, och förgät			
icke hvad godt han dig gjort hafver»			
✓ 633. Adelöfs syförening gm A. C.	15: —		
634. E. H., Staroschwedskoje, Berislaw,	25: —		
Chers	25: —		
635. »Tackoffer ^{24/4} till A. Hahnes under-			
håll, gm H. F. Kumla,	50: —		
636. J. A., Sv. Bibelinstitutet, Södertelje	6: 40		
637. H. R., Sthlm, gm E. B.	10: —	5,963: 31	

Särskilda ändamål:

525. Blasieholmskyrkans barnmissionsföre-		
ning, till Chen-hsing's underhåll,		
gm N. E.	40: —	
Transport	40: —	5,963: 31

Om jullådorna torde observeras meddelandet i senaste tidningsnumret.